

Uitspraken Commissie van Beroep VO/HBO Protestants Christelijk Onderwijs 2009

Inhoud

- 2008.028-U.2009.1 Ontslag op staande voet
- 2009.01-U.2009.2 Disciplinaire maatregel, Berisping
- 2009.013-U.2009.7 Beëindiging verlengd tijdelijk dienstverband
- 2009.016-U.2009.8 Disciplinaire maatregel, schorsing
- 2009.019-U.2009.10 Verzet op uitspraak 2009.4 Eerste tijdelijk dienstverband
- 2009.019-U.2009.4 Beëindiging eerste tijdelijk dienstverband, niet- ontvankelijk
- 2009.022-U.2009.09 Voorlopige voorziening, eerste tijdelijk dienstverband, uitzendovereenkomsten worden niet meegeteld
- 2009.024-U.2009.11 Niet-ontvankelijk wegens overschrijding termijn 6 weken
- 2009.025-U.2009.14 Overplaatsing
- 2009.026-U.2009.13 Schorsing, Beëindiging dienstverband
- 2009.029-U.2009.12 Niet-toekennen jubileumgratificatie, niet- ontvankelijk
- 2009.06-U.2009.5 Beëindiging op grond van artikel 4.a.5, aanhef en onder e, CAO 2007-2008.
- 2009.08-U.2009.3 Niet ontvankelijk wegens overschrijding termijn 6 weken
- 2009.08-U.2009.6 Uitspraak op verzet tegen niet-ontvankelijk verklaring

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CVB.VO/HBO.2009.01-2009.002

Uitspraak van de Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet Onderwijs en Hoger Beroepsonderwijs (hierna: de Commissie) op het beroep van

*** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting Christelijke Scholengemeenschap **S.** zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 15 september 2008 is aan appellant mededeling gedaan van het voornemen van verweerster hem een disciplinaire maatregel in de vorm van berisping op te leggen.

1.2 Appellant heeft hiertegen op 15 oktober 2008 mondeling verweer gevoerd ten overstaan van mevrouw **I.**, lid van het bestuur van verweerster, alsmede **J.**, als hoofd P&O in dienst van verweerster. Bij schrijven van 12 november 2008 heeft appellant gereageerd op het verslag van het verweergesprek.

1.3 Bij schrijven van 4 december 2008 heeft mevrouw **I.**, voornoemd, appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerster hem een disciplinaire maatregel op te leggen in de vorm van een schriftelijke berisping.

1.4 Tegen dit besluit heeft appellant bij ongedateerd schrijven, blijkens het poststempel verzonden op 13 januari 2009, bij de Commissie ingekomen op 14 januari 2009, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij schrijven van 28 januari 2009 heeft hij zijn beroep aangevuld.

1.5 Verweerster heeft op 6 maart 2009 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 7 april 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Verweerster heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet bij monde van mr. J.A. Keijser, als advocaat werkzaam bij de Besturenraad Protestants Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede **H.**, rector van de Christelijke Scholengemeenschap **S.** te *** (hierna: de school), en **J.**, voornoemd. Op verzoek van verweerster is als getuige gehoord **A.**, teamleider van de onderbouw HAVO-VWO van de school.

Appellant is zonder kennisgeving niet verschenen. De Commissie heeft op 8 april 2009 onderzoek gedaan naar de gang van zaken met betrekking tot de bij schrijven van de griffier van 16 maart 2009 aangetekend verzonden oproep voor de zitting. Uit dat onderzoek is gebleken, dat appellant het poststuk met de oproep niet heeft afgehaald van het postkantoor. Op 9 april 2009 werd dit poststuk retour ontvangen ter griffie van de Commissie.

De Commissie heeft vervolgens de navolgende uitspraak gedaan. Ten overvloede wijst de Commissie erop, dat de schooldirectie ter zitting heeft meegedeeld appelland ook nog te hebben gewezen op de plaats en tijd van de zitting.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appelland.

Het standpunt van appelland, zoals neergelegd in het beroepschrift en de aanvulling daarop, komt – samengevat – neer op het volgende.

2.1.1 Appelland stelt zeer verbaasd te zijn over de berisping. Hij meent, dat een berisping wordt opgelegd als een werknemer ernstige fouten maakt in zijn functioneren, bijvoorbeeld door het uiten van beledigingen naar leerlingen of ouders dan wel door het gebruik maken van (lichamelijk) geweld. De feiten, die hem worden verweten, zijn naar zijn mening onvoldoende voor een berisping.

2.1.2 Uit het bestreden besluit leidt appelland af, dat zijn disfunctioneren bestaat uit het niet goed schoonhouden van zijn lokaal, het eenmaal voor het einde van het lesuur naar huis laten gaan van leerlingen, het zitten op een tafel, het eenmaal leerlingen laten staan op een tafel, het niet verschijnen bij twee vergaderingen, het geven van taken waarin de waarden en normen van de school niet worden herkend. Appelland ziet in deze feiten geen patroon; er is geen sprake van structurele handelingen. Hij erkent weliswaar dat hij fouten heeft gemaakt, maar daarvoor heeft hij excuses aangeboden.

2.1.3 Het is appelland niet duidelijk, waaruit zou kunnen blijken dat hij ongevoelig is voor signalen over de impact van zijn handelen, zoals in het bestreden besluit wordt gesteld. Hij vraagt zich af, hoe verweerster kan weten hoe hij zich voelt onder de beschuldigingen.

2.1.4 Appelland stelt, dat hij wel degelijk bezig is om de situatie te verbeteren. Daarmee geeft hij toe, dat hij geen perfecte werknemer is, maar iedereen maakt wel eens fouten. Structurele verbetering is wel geconstateerd, ook al is deze gestagneerd volgens het besluit.

2.1.5 Het is appelland niet duidelijk welke afspraken hij structureel niet nakomt.

2.1.6 Appelland vraagt zich af, waaruit mevrouw **I.** concludeert dat hij een oncollegiale indruk achterlaat en een eigen koers vaart.

2.1.7 Hij is van mening, dat in het bestreden besluit niet duidelijk is aangegeven welk aanstootgevend materiaal hij heeft aangeboden.

2.1.8 Appelland stelt, dat hij met toestemming van een direct leidinggevende de leerlingen de klas heeft laten verlaten.

2.1.9 De communicatie in de school is slecht. Dit blijkt wel uit het feit, dat in het voornemen veel meer omstandigheden zijn genoemd dan in het bestreden besluit. Als de schoolleiding eerder een gesprek met appelland had gevoerd, had het niet zo ver hoeven te komen.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Het bestreden besluit is gebaseerd op vier punten, te weten samenwerking binnen de sectie (1), onverantwoord lesaanbod (2), onverantwoord pedagogisch handelen (3) en afwezigheid bij rapportenvergadering op 4 juli 2008 (4). Samengevat komt de motivering van deze punten op het volgende neer:

Ad 1: Appellant is zich niet bewust van het feit, dat men binnen de sectie moeite heeft met zijn wijze van optreden. Uit de verslagen blijkt, dat appellant structureel de afspraken binnen de sectie niet nakomt, een eigen koers vaart en een oncollegiale indruk achterlaat. Blijkens het dossier is door de schoolleiding meerdere malen met hem gesproken en zijn afspraken gemaakt in samenzijn met de sectie. Structurele verbetering is echter niet geconstateerd.

Ad 2: Verweerster verwacht van appellant, dat hij, mede gezien de identiteit van de school, kan voorzien dat er vanuit de ouders vragen worden gesteld over het bedoelde materiaal en de classificaties die de leerlingen daarover moesten schrijven. De vraag is niet welke kunst aanstootgevend is en welke niet of wat de norm daarbij zou moeten zijn, maar de vraag is hoe appellant tot zijn keuzes komt en of hij daarbij de consequenties van zijn keuzes overziet. Het argument, dat de excursie naar een expositie van dezelfde kunstenaar een succes was, acht verweerster een onvoldoende onderbouwing. Appellant had kunnen weten dat er vragen zouden komen van ouders. Verweerster acht het voorts onprofessioneel, dat appellant leerlingen tijdens het wachten op herstel van het netwerk zonder doel heeft laten surfen op internet. Van docenten wordt verwacht, dat ze hun lessen laten doorgaan ondanks het feit, dat onderwijsmiddelen het soms laten afweten.

Ad 3: De zin van appellant "Niet alles wat je als docent doet is bij voorbaat pedagogisch handelen; leerlingen snappen dat heel goed" maakt duidelijk dat hij een vreemde opvatting over pedagogisch handelen heeft. Deze opvatting getuigt van een onprofessionele houding en weinig inzicht in de doelgroep. De docent is altijd het voorbeeld.

Ad 4: De door appellant erkende afwezigheid op de twee rapportenvergaderingen op 4 juli 2008 acht verweerster onacceptabel. Appellant heeft niet gereageerd op oproepen van zijn teamleider en is op zeilkamp gegaan.

2.2.2 In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerster ter toelichting op het bestreden besluit nog het volgende aangevoerd.

2.2.2.1 Uit de overgelegde verslagen van gesprekken en mailberichten blijkt volgens verweerster een serieus functioneringsprobleem. Voorts blijkt daaruit, dat appellant meermalen daarop is aangesproken. Weliswaar was er na zijn ziekteperiode verbetering waar te nemen, maar dat betekent geenszins dat hij toen naar behoren functioneerde. Van structurele verbetering is in elk geval geen sprake. Appellant is de kans geboden een begeleidingstraject te volgen, maar hij heeft hiermee niets gedaan.

2.2.2.2 De gebrekkige samenwerking tussen appellant en zijn sectiecollega's blijkt volgens verweerster ook uit het idee van appellant, dat zijn collega's bang voor hem zouden zijn. Appellant kan het niet bij die constatering laten, maar zou stappen moeten ondernemen om dat obstakel weg te nemen.

2.2.2.3 Dat leerlingen kennis nemen van verschillende kunstuitingen acht verweerster begrijpelijk. Dat appellant voor een beschrijvende opdracht erotisch getinte schilderwerken van Erich Fischl uitkiest, is in de visie van verweerster onverantwoord. Appellant had zich, mede vanwege de identiteit van de school en de leeftijd van de leerlingen (HAVO-4), dienen te onthouden van een dergelijke opdracht op basis van genoemd lesmateriaal.

2.2.2.4 De data van de rapportenvergaderingen zijn opgenomen in de jaarplanning en waren dus bekend bij alle docenten.

3. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ingevolge artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO-VO 2007-2008 (hierna: de CAO) kan de werkgever ten aanzien van de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten nemen: schriftelijke berisping; schorsing met behoud van salaris; ontslag; inhouding bezoldiging, voor ten hoogste 50 % van het maandsalaris. Desgewenst wordt een inhoudingsregeling overeengekomen.

Blijkens het bepaalde in artikel 4.a.7, tweede lid, van de CAO wordt onder plichtsverzuim verstaan: het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Het bestreden besluit strekt tot het opleggen van een disciplinaire maatregel in de vorm van een schriftelijke berisping op grond van artikel 4.a.7, eerste lid, onder a, van de van toepassing zijnde CAO.

4.2 Appellant is sinds 1 december 2001 krachtens een dienstverband voor onbepaalde tijd werkzaam aan de school als docent. In die hoedanigheid is hij belast met het geven van lessen in onder meer het vak handvaardigheid.

4.3 Vast staat, dat appellant niet aanwezig is geweest op twee rapportenvergaderingen op 4 juli 2008. Nadat hij door de teamleider HAVO-VWO was aangesproken op zijn afwezigheid op de vergadering die op de ochtend van 4 juli 2008 was gehouden, is hij desondanks niet verschenen op de vergadering die op de middag van 4 juli 2008 werd gehouden. Voor zijn afwezigheid heeft hij – ook na de herhaalde vraag van de teamleider HAVO-VWO – geen reden gegeven. Deze vergaderingen waren opgenomen in de jaarplanning, zodat deze bij appellant geruime tijd van te voren bekend waren. Het belang van de vergaderingen op 4 juli 2008 was groot, omdat daar besluitvorming zou plaatsvinden over de overgang van leerlingen. Het standpunt van de schooldirectie dat docenten aanwezig dienen te zijn op rapportenvergaderingen, acht de Commissie niet in strijd met enige bepaling van de CAO en overigens ook niet onredelijk. Verweerster heeft de afwezigheid van appellant dan ook terecht aangemerkt als plichtsverzuim.

4.4 Bij de besluitvorming inzake het gebruik maken van de bevoegdheid de disciplinaire maatregel van berisping op te leggen, heeft verweerster – naast de afwezigheid bij de rapportenvergadering - voorts meegewogen het gebrek aan samenwerking. Daarover heeft de getuige ter zitting verklaard, dat collega's binnen de sectie alsmede leerlingen en ouders klachten bij haar hebben ingediend. De problemen betroffen: de rommelige wijze waarop appellant zijn lokaal achterliet, zijn oncollegiale houding, beoordeling van werkstukken (slechte werkstukken gooide hij kapot of verscheurde hij), het niet nakomen van gemaakte afspraken, met name over het functioneren. De Commissie stelt vast, dat deze verklaring een bevestiging geeft van hetgeen reeds in de stukken naar voren is gekomen. Naar het oordeel van de Commissie kon verweerster gelet op deze feiten en omstandigheden plichtsverzuim aanwezig achten.

4.5 Verweerster was mitsdien reeds in verband met het onder 4.3 en 4.4 genoemde plichtsverzuim bevoegd appellant een disciplinaire maatregel op te leggen.

Niet geoordeeld kan voorts worden, dat verweerster, mede gelet op de andere in het bestreden besluit genoemde feiten en omstandigheden, niet in redelijkheid gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid tot het opleggen van de maatregel van berisping. Van onevenredigheid is geen sprake.

4.6 Aangezien ook overigens niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 4 december 2008.

Aldus vastgesteld op 9 april 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr. Th. Geurts, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs

CvB.VO/HBO.2009.008-U.2009.003

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw *** te *** (appellante)

1. Het procesverloop

Bij brief van 16 maart 2009, ingekomen ter griffie van de Commissie op 27 maart 2009, heeft appellante beroep ingesteld bij de Commissie.

Op 30 maart 2009 heeft de secretaris van de Commissie aan appellante een ontvangstbevestiging gezonden.

Op 6 april 2009 heeft de secretaris van de Commissie appellante bericht dat uitstel is verleend voor het indienen van stukken ter aanvulling van het beroep.

Bij brief van 8 april 2009, ingekomen ter griffie van de Commissie op 14 april 2009, heeft appellante een vijftal stukken aan de Commissie doen toekomen.

2. De van toepassing zijnde voorschriften

Artikel 13, eerste lid, van de in dit geval van toepassing zijnde verlengde CAO VO 2006-2007 (hierna aan te duiden als de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:
een disciplinaire maatregel;
.....enz.

Artikel 2 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie geeft aan dat de griffier dan wel de voorzitter aan appellant een termijn kan geven om het verzuim te herstellen wanneer een beroepschrift niet voldoet aan de eisen van het eerste lid.

Artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie geeft aan de voorzitter de mogelijkheid om onmiddellijk uitspraak te doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. Beoordeling van het geschil

3.1 In het beroepschrift geeft appellante aan beroep aan te tekenen tegen het besluit van de werkgever van 15 december 2008 waarbij haar een waarschuwing is gegeven. Zij legt daarbij een kopie van het besluit over. Zij vraagt uitstel om een aanvullend beroepschrift in te dienen, waarin ze nader zal ingaan op de redenen waarom ze van mening is dat ze het beroep niet te laat heeft ingediend en ook waarom er tegen de gegeven "waarschuwing" beroep openstaat.

3.2. Bij de aanvullende stukken is een uitvoerig relaas "Mijn kant van het verhaal" en een zestal pagina's met een aantal mailberichten. Ook legt appellante kopieën over van een drietal brieven die ze van de adjunct-directeur van de school heeft ontvangen.

3.3. Het uitvoerige relaas samen met de mailberichten en de brieven zou mogelijk wat licht kunnen werpen op de in het beroepschrift aangevoerde reden waarom er tegen de gegeven "waarschuwing" beroep open zou moeten staan. (De CAO noemt bij de disciplinaire maatregelen niet een waarschuwing, doch alleen een schriftelijke berisping). De aanvullende stukken bevatten echter geen enkele nadere aanduiding waarin appellante uiteenzet waarom het haar niet aangerekend zou moeten worden dat ze het beroep te laat heeft ingesteld..

3.4. Het besluit waartegen appellante in beroep komt dateert van 15 december 2008. Het beroepschrift is gedateerd op 16 maart 2009 (en pas op 27 maart 2009 bij de griffie van de Commissie ingekomen). Dan is zonder meer duidelijk dat de termijn voor het instellen van beroep ruimschoots is overschreden.

Nu appellante niet heeft aangegeven waarom deze overschrijding van de termijn niet voor haar rekening en risico zou dienen te komen, kan door de voorzitter niet anders worden vastgesteld dan dat appellante haar beroep tegen een besluit van de werkgever veel te laat heeft ingesteld. Geoordeeld moet worden dat haar beroep als kennelijk niet-ontvankelijk moet worden beschouwd.

4. Beslissing

De voorzitter verklaart appellante kennelijk niet-ontvankelijk in het door haar ingestelde beroep.

Aldus vastgesteld op 28 april 2009 te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie en ondertekend door de voorzitter voornoemd en mevr.mr. A.C. Melis-Grollers, griffier van de Commissie.

CvB.VO/HBO.2009.008-U.2009-003

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan appellante binnen veertien dagen na de dag waarop de uitspraak haar is toegezonden, verzet doen bij de Commissie (Postbus 123, 2260 AC Leidschendam).

Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed ondertekend geschrift.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.019-U.2009.4

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw **B.** te **P.** (appellante).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 23 april 2009 heeft de heer **J.**, namens het bestuur van de Stichting VO ***, appellante medegedeeld, dat haar dienstverband op grond van artikel 9.a.1. lid 2a en artikel 9.a.5.lid 6 CAO VO-2008-2010 per 1 augustus 2009 zal eindigen, omdat haar functioneren als docent een negatieve beoordeling heeft gekregen.

1.2 Bij brief gedateerd 29 mei 2009, blijkens het poststempel op 2 juni 2009 verzonden, heeft appellante beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerder. Er is sprake van een tijdelijk dienstverband ter vervanging van een wegens ziekte afwezige docente. Nu die docente haar werkzaamheden weer hervat, eindigt het tijdelijk dienstverband. Ten onrechte wordt vermeld dat er sprake is van onvoldoende functioneren.

2. Het wettelijk kader

Artikel 19, eerste lid, van de te dezen van toepassing zijnde verlengde CAO-VO 2008-20010 (hierna aan te duiden als: de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten: een disciplinaire maatregel;

schorsing;

ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken;

het direct of indirect onthouden van een promotie;

de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband;

de aanwijzing als personeelslid boven de reguliere formatie welke aanwijzing op termijn kan leiden tot ontslag;

de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten;

eenmalige inhouding periodieke verhoging;

en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

Ingevolge artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie kan de voorzitter van de Commissie onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Artikel 19, eerste lid, van de hier van toepassing zijnde CAO-VO 2008-2010 (hierna: de CAO) bevat een limitatieve opsomming van voor beroep vatbare besluiten.

Deze bepaling van de CAO steunt op artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs en is daaraan voor wat betreft de limitatieve opsomming gelijk, met uitzondering van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder i, van de CAO.

Genoemd artikelonderdeel verklaart ook voor beroep vatbaar "overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard".

3.2 Vast staat, dat de arbeidsovereenkomst van appellante, krachtens welke zij gedurende het schooljaar 2008-2009 werkzaam is geweest als docent bij de Stichting VO Compas, de eerste is tussen verweerster en appellante. Er is dus geen sprake van een verlengd tijdelijk dienstverband.

3.3 Artikel 19, eerste lid, van de CAO juncto artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs bepalen de bevoegdheid van de Commissie. De in deze bepalingen opgesomde voor beroep vatbare besluiten vermelden niet een besluit inzake het niet verlengen van een eerste tijdelijk dienstverband, zoals vervat in de brief van 23 april 2009 van J.G. Bart. Wel is – blijkens het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder e, van de CAO - beroep mogelijk tegen de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband. Daarvan is echter geen sprake, zoals de Commissie hiervoor onder 2.2 heeft vastgesteld. Voorts is de Commissie geen wet of besluit bekend waarbij een besluit als hier in geding voor beroep vatbaar wordt verklaard. Dit betekent, dat ook op grond van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder i, van de CAO geen beroep mogelijk is.

3.4. Nu geoordeeld wordt dat er tegen de beslissing tot beëindiging van een eerste tijdelijk dienstverband geen beroep mogelijk is, komt de Commissie niet toe aan een beoordeling van de reden van die beëindiging.

3.5 Gelet op het vorenstaande dient appellante niet-ontvankelijk te worden verklaard in het door hem ingestelde beroep.

4. Beslissing

De voorzitter verklaart appellante kennelijk niet-ontvankelijk in het door haar ingestelde beroep.

Aldus vastgesteld op 14 juni 2009 te Wageningen door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter van de Commissie en ondertekend door de voorzitter voornoemd en mevr. mr. A.M. Melis-Gröllers, griffier van de Commissie.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2008.026/2009.006-U.2009.005.

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw A. te H. (appellante)

tegen een besluit van

de Stichting Scholengroep ***, zetelend te G. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 16 september 2008 heeft de heer **B.**, als algemeen directeur in dienst van verweerster, appellante namens verweerster medegedeeld, dat haar arbeidsovereenkomst met ingang van 1 december 2008 wordt beëindigd op grond van artikel 4.a.5, aanhef en onder e, van de geldende CAO.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellante bij schrijven gedateerd 21 oktober 2008, ingekomen bij de Commissie op 24 oktober 2008, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brieven van 7 november 2008 en 16 januari 2009 heeft zij het beroep aangevuld.

1.3 Voor het behandelen door de Commissie van een beroep dient vast te staan, dat het bevoegd gezag bij de Commissie is aangesloten. Uit onderzoek is gebleken, dat de Stichting niet was aangesloten bij de Commissie en ook niet bij een andere Commissie. Nadat de Stichting zich alsnog heeft aangesloten bij de Commissie, heeft de Commissie de zaak in verdere behandeling genomen en verweer bij verweerster gevraagd.

1.4 Ondanks herhaalde verzoeken van de griffier heeft verweerster geen verweerschrift aan de Commissie doen toekomen.

1.5 Bij brief van 15 juni 2009 heeft appellante mededeling gedaan van wijziging van haar raadsman. Voorts heeft zij daarbij een beknopte samenvatting van haar standpunt gegeven.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 24 juni 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Appellante heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet, bijgestaan door mr. R.F.M. van Dijck, werkzaam bij Klaverblad Rechtsbijstand Stichting te Zoetermeer. Hoewel de Commissie verweerster behoorlijk heeft opgeroepen, heeft verweerster zich zonder bericht van verhindering niet doen vertegenwoordigen. De Commissie betreurt dit in hoge mate.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Ten tijde van het nemen van het bestreden besluit gold de de verlengde CAO-VO 2007-2008 (hierna te noemen: de CAO).

Ingevolge artikel 4.a.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een dienstverband voor onbepaalde tijd: door opzegging.

Artikel 4.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) bepaalt, dat opzegging door de werkgever bij aangetekend schrijven dan wel bij brief, die tegen een ontvangstbewijs is overhandigd, en met redenen omkleed dient te geschieden met inachtneming van de geldende opzegtermijn.

Het tweede lid van artikel 4.a.3 van de CAO bepaalt, dat opzegging, anders dan bedoeld in artikel 4.a.2, eerste lid, onder b, tegen de eerste van de maand geschiedt, tenzij anders wordt overeengekomen.

De verwijzing naar het eerste lid van artikel 4.a.2 is naar de mening van de Commissie onjuist; bedoeld zal zijn naar het tweede lid van artikel 4.a.1 te verwijzen. Genoemde bepaling is hier echter niet van belang, omdat deze betrekking heeft op opzegging wegens dringende reden. Daarvan is hier geen sprake.

Op grond van artikel 4.a.5, aanhef en onder e, van de CAO (voor zover hier van belang) kan opzegging van een dienstverband voor onbepaalde tijd plaatsvinden op grond van: e. het geraken in een toestand van blijvende ongeschiktheid op grond van ziekten en gebreken, zulks met inachtneming van de bepalingen van het Besluit Ziekte en Arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs (BZA).

Artikel 20 van het BZA (voor zover hier van belang) luidt als volgt:

"2. Indien blijkt dat de betrokkene op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde vereisten te voldoen, kan hij worden ontslagen, mits:

- a. deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken twee jaar heeft geduurd en
- b. herstel binnen een periode van zes maanden na deze twee jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en
- c. er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

6. Bij het onderzoek ter beoordeling van de vraag of er sprake is van een situatie als bedoeld in het tweede lid, onderdelen a en b, betreft het bevoegd gezag de uitslag van de WIA-claimbeoordeling en een door het bevoegd gezag of de werknemer aangevraagd deskundigenoordeel door het UWV."

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het geschilpunt, dat partijen verdeeld houdt, betreft de opzegtermijn.

3.2 Appellante stelt zich op het standpunt, dat een definitief ontslagbesluit eerst kan worden genomen nadat de arbeidsongeschiktheid twee jaar heeft geduurd. Dat was op 3 oktober 2008 het geval. Ten onrechte is verweerster uitgegaan van 22 augustus 2008, de dag, waarop het UWV het functieongeschiktheidsadvies heeft afgegeven. Na 3 oktober 2008 ontstond de bevoegdheid voor verweerster om het dienstverband op te zeggen. Met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden alsmede gelet op de bepaling, dat opzegging enkel tegen de eerste van de maand kan geschieden, leidt een en ander tot een beëindiging van het dienstverband per 1 februari 2009. Verweerster dient derhalve nog loon over twee maanden uit te betalen, te vermeerderen met vakantiegeld, een vergoeding voor opgebouwde vakantiedagen alsmede het achterstallige pensioen.

3.3. Blijkens het bestreden besluit is verweerster uitgegaan van de datum van het functieongeschiktheidsadvies en komt zij zodoende tot een beëindigingsdatum van 1 december 2008.

3.4 Het op 22 augustus 2008 door het UWV uitgebrachte advies als bedoeld in artikel 20, zesde lid, van het BZA houdt in, dat appellante op de voorgenomen ontslagdatum twee jaar ongeschikt is wegens ziekte of gebrek voor de functie van docent en dat zij dat naar verwachting ook nog zal zijn zes maanden na die datum.

3.5 De Commissie stelt vast, dat appellante op de datum van het functieongeschiktheidsadvies alsook op de datum van het bestreden besluit, 16 september 2008, nog niet gedurende twee jaar arbeidsongeschikt was. Dit was wel het geval de dag na 3 oktober 2008. Gelet op artikel 4.a.5, aanhef en onder e, van de CAO alsmede artikel 20, tweede lid, van het BZA dient bij de berekening van de opzegtermijn te worden uitgegaan van het moment, waarbij de arbeidsongeschiktheid onafgebroken twee jaar heeft geduurd, in dit geval de dag na 3 oktober 2008. Nu verweerster dit heeft miskend, is het bestreden besluit genomen in strijd met artikel 4.a.5, aanhef en onder e, van de CAO en artikel 20, tweede lid, van het BZA. Het bestreden besluit komt derhalve in aanmerking om te worden vernietigd.

3.6 De Commissie bepaalt, dat verweerster een nieuw besluit houdende opzegging van het dienstverband dient te nemen met inachtneming van de juiste opzegtermijn. Gelet op de artikelen 4.a.5, aanhef en onder e, en 4.a.3, tweede lid, van de CAO alsmede artikel 20, tweede lid, van het BZA betekent dit, dat het dienstverband eindigt per 1 februari 2009.

4. Beslissing

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van 16 september 2008.

Zij bepaalt, dat verweerster een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van de juiste opzegtermijn, zoals hierboven omschreven.

Aldus vastgesteld op 24 juni 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.008-U.2009.006.

Uitspraak op het beroep van

Mevrouw *** te *** (appellante)

tegen een besluit van

de Stichting Scholengemeenschap M., zetelend te M. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 15 december 2008 hebben **D.**, lid van verweerster, en mevrouw **V.**, adjunct-directeur van de Scholengemeenschap Maarsbergen, afdeling vmbo, appellante mededeling gedaan van het besluit van verweerder haar een officiële waarschuwing te geven.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellante bij schrijven gedateerd 16 maart 2009, blijkens het poststempel verzonden op 26 maart 2009, ingekomen bij de Commissie op 27 maart 2009, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brief van 8 april 2009 heeft zij het beroep aangevuld.

1.3 Bij uitspraak van 28 april 2009, verzonden 11 mei 2009, heeft de voorzitter van de Commissie appellante kennelijk niet-ontvankelijk verklaard in het door haar ingestelde beroep wegens niet verschoonbare termijnoverschrijding.

1.4 Bij schrijven gedateerd 15 mei 2009, blijkens het poststempel verzonden op 18 mei 2009, ingekomen ter griffie van de Commissie op 19 mei 2009, heeft appellante bij de Commissie verzet gedaan tegen de uitspraak van de voorzitter.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 24 juni 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Appellante heeft bij die gelegenheid haar standpunt nader uiteengezet. Verweerster heeft haar standpunt toegelicht bij monde van **D.** en mevrouw **V.**, voornoemd.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Artikel 13, eerste lid, van de in dit geval van toepassing zijnde verlengde CAO-VO 2007-2008 (hierna aan te duiden als de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie. In deze zaak is van belang het bepaalde onder a, te weten een disciplinaire maatregel.

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie (hierna aan te duiden als het HR) moet het beroepschrift worden ingediend binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld aan de appellant is medegedeeld.

Artikel 3, tweede lid, van het HR bepaalt, dat indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, de commissie niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege laat, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft aangevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

Artikel 5, eerste lid, van het HR (voor zover hier van belang) bepaalt, dat de voorzitter onmiddellijk uitspraak kan doen indien hij van oordeel is dat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

Ingevolge artikel 5, derde lid, van het HR (voor zover hier van belang) kan appellant tegen de uitspraak als bedoeld in het eerste lid binnen veertien dagen na de dag waarop de uitspraak hem/haar is toegezonden, verzet doen bij de Commissie. Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed, ondertekend geschrift.

Artikel 5, vierde lid, van het HR bepaalt, dat de Commissie, indien zij van oordeel is dat het verzet niet-ontvankelijk of ongegrond is, niet tot niet-ontvankelijk verklaring of ongegrondverklaring overgaat dan na degene die het verzet heeft gedaan, in de gelegenheid te hebben gesteld persoonlijk of bij gemachtigde te worden gehoord. Ingevolge artikel 5, vijfde lid, van het HR blijft de uitspraak waartegen verzet was gedaan, in stand indien de Commissie het verzet niet-ontvankelijk of ongegrond verklaart.

Indien de Commissie het verzet gegrond verklaart, vervalt – zo bepaalt het zesde lid van artikel 5 van het HR – de uitspraak waartegen het verzet was gedaan en wordt het onderzoek voortgezet in de stand waarin het zich voor de uitspraak bevond.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 De Commissie moet beoordelen, of de voorzitter appellante terecht kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard.

3.2 Appellante is het niet eens met de uitspraak van de voorzitter van de Commissie, waarbij zij kennelijk niet-ontvankelijk is verklaard omdat zij haar beroep te laat heeft ingediend. Zij voert daartoe onder meer aan, dat in het besluit waartegen zij beroep heeft ingesteld, geen beroepsmogelijkheden waren vermeld. De status van de brief was haar ook niet duidelijk. Zij heeft haar leidinggevende gevraagd of het een officiële waarschuwing betrof. Deze kon haar geen duidelijk antwoord geven. Appellante heeft contact met haar vakbond gehad. De functionaris met wie zij aanvankelijk had gesproken, is echter overleden. Zij kreeg daarna een andere contactpersoon. Van die zijde werd haar te kennen gegeven dat zij binnen twee weken tegen het besluit van 15 december 2008 kon opkomen. Die termijn was toen al verstreken. Dat appellante niet op de hoogte was van de formele status en eventuele beroepsmogelijkheden, blijkt – naar zij stelt – wel uit het feit, dat zij om een nieuw gesprek met haar leidinggevende heeft gevraagd, mede omdat zij van mening is dat zij zich onvoldoende heeft kunnen verweren tegen de beschuldigingen. Appellante beoogt met dat gesprek en met het verzet te bereiken dat de officiële waarschuwing uit haar dossier wordt verwijderd.

3.3 Hoewel in een verzetzaak het bevoegd gezag niet pleegt te worden gehoord, heeft de Commissie in dit geval het bevoegd gezag wel uitgenodigd voor de zitting, onder meer om te pogen duidelijkheid te verkrijgen over de gang van zaken rond het schrijven van 15 december 2008.

3.4 Vaststaat, dat appellante haar beroepschrift tegen het schrijven van 15 december 2008 te laat heeft ingediend. Zij heeft dit zelf erkend in haar beroepschrift.

Ten aanzien van het standpunt van de vakbondsfunctionaris, dat appellante binnen twee weken kon opkomen tegen het schrijven van 15 december 2008, merkt de Commissie op, dat deze persoon kennelijk meende dat er sprake was van een voornemen tot het nemen van een disciplinaire maatregel. Daartegen kan de werknemer op grond van de CAO binnen drie weken zijn zienswijze kenbaar maken.

Ten aanzien van het feit, dat appellante in verwarring was over de status van het schrijven van 15 december 2008, is de Commissie het volgende gebleken. Ter zitting is namens verweerster onweersproken gesteld, dat aan appellante in het gesprek op 9 december 2008 duidelijk te verstaan is gegeven dat een laatste waarschuwing zou worden gegeven en dat indien de situatie niet zou verbeteren, maatregelen met betrekking tot de aanstelling van appellante zouden worden genomen. De heer Coehoorn heeft appellante in genoemd gesprek nog gevraagd of haar alles duidelijk was, waarop appellante bevestigend antwoordde. Namens verweerster is ter zitting voorts nog aangegeven, dat het bestuur in het schrijven van 15 december 2008 geen beroepsmogelijkheid heeft vermeld, omdat geen sprake is van een voor beroep vatbaar besluit. Om die reden is dat schrijven ook niet aangetekend verzonden.

3.5 In hetgeen appellante heeft aangevoerd omtrent de rol van de vakbond ziet de Commissie geen aanleiding om te oordelen, dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Onjuiste informatie van ingeschakelde deskundigen komt voor rekening van een appellant. Ook in de door appellante beweerde onduidelijkheid over de status van het schrijven van 15 december 2008 is geen reden gelegen om de termijnoverschrijding verschoonbaar te verklaren. Namens verweerster is onweersproken gesteld dat van die zijde de zaak duidelijk aan appellante is uitgelegd. Dat dit kennelijk niet goed tot haar is doorgedrongen, kan appellante naar het oordeel van de Commissie niet baten. Ook in hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd acht de Commissie geen verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding gelegen.

De Commissie concludeert derhalve, dat de voorzitter appellante terecht kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard wegens onverschoonbare termijnoverschrijding. Het verzet dient mitsdien ongegrond te worden verklaard.

3.6 De Commissie overweegt voorts nog het volgende. Ook om een andere reden zou het beroep van appellante niet-ontvankelijk zijn, nu in het schrijven van 15 december 2008 niet een voor beroep vatbaar besluit als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de CAO is vervat. Tot de disciplinaire maatregelen als daar bedoeld en zoals nader omschreven in artikel 4.a.7, eerste lid, van de CAO behoort niet de waarschuwing. In zijn uitspraak van 28 april 2008 doelde de voorzitter hierop ook in overweging 3.3. De lichtste disciplinaire maatregel is een berisping. Verweerster heeft uitdrukkelijk niet beoogd een disciplinaire maatregel op te leggen, maar heeft appellante een laatste waarschuwing gegeven. De kennelijke niet-ontvankelijkverklaring door de voorzitter is derhalve ook om deze reden terecht uitgesproken.

4. Beslissing

De Commissie verklaart het verzet ongegrond.

Aldus vastgesteld op 24 juni 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijns, mr. J. Douwes, mr. H. Pieffers en mr. R.T. Steinvooft-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.013-U. 2009.007.

Uitspraak op het beroep van

D. te D. (appellant)

tegen een besluit van

het bestuur van de Vereniging Christelijk Voortgezet Onderwijs te XXX, zetelend te XXX (verweerder).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 9 april 2009 heeft drs. A. Hagt, rector van het onder verweerder ressorterende XXX College te XXX (verder te noemen: de school), appellant namens verweerder medegedeeld, dat zijn dienstverband op 31 juli 2009 van rechtswege zal eindigen.

1.2 Bij brief gedateerd 11 mei 2009, blijkens het poststempel op diezelfde dag verzonden, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerder. Bij brief van 26 mei 2009 heeft hij zijn beroep aangevuld.

1.3 Verweerder heeft bij schrijven van 30 juni 2009 van zijn gemachtigde, mevrouw mr. R. Di Lorenzo (werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg) een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 Bij schrijven van 6 juli 2009 heeft appellant gereageerd op het verweerschrift. Verweerder heeft bij schrijven van 9 juli 2009 een reactie op de brief van appellant van 6 juli 2009 aan de Commissie doen toekomen.

1.5 Verweerder heeft gevraagd om schriftelijke behandeling van het beroep. Appellant heeft daarmee ingestemd.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 8 juli 2009 behandeld in raadkamer.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing is de CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO).

Artikel 8.a.2 van deze CAO luidt als volgt:

"1. Een dienstverband voor bepaalde tijd wordt in elk geval overeengekomen wanneer:

a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of

b. enige andere wettelijke bepaling, waaronder begrepen bekostigingsvoorwaarden, zich tegen een aanstelling voor onbepaalde tijd verzet.

2. Een dienstverband voor bepaalde tijd kan worden overeengekomen bij wijze van proef, met uitzicht op een dienstverband voor onbepaalde tijd. De duur van dit dienstverband bedraagt ten hoogste 12 maanden. In bijzondere gevallen kan deze periode worden verlengd met ten hoogste 12 maanden.

3. Tenminste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd, als bedoeld in lid 2, welk dienstverband een tijdsduur had van tenminste twaalf maanden en waarbij

door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd, beslist de werkgever of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum:

a. een dienstverband voor onbepaalde tijd zal geven,

b. dan wel nog eenmaal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd zal geven,

c. dan wel geen nieuw dienstverband zal geven, en stelt de werknemer hiervan onmiddellijk schriftelijk in kennis.”

Ingevolge artikel 9.a.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd:

door opzegging.

Op grond van artikel 9.a.1, derde lid, aanhef en onder b, van de CAO eindigt het verlengd dienstverband voor bepaalde tijd in verband met vervanging van rechtswege door het verstrijken van de tijd waarvoor het is aangegaan.

Op grond van het bepaalde in artikel 9.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 9.a.4, eerste lid, aanhef en onder c, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht: tenminste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Appellant is met ingang van 1 augustus 2007 in dienst getreden bij verweerder als docent natuurkunde en mens & natuur aan de school op basis van een dienstverband voor de duur van 12 maanden. Het dienstverband is daarna verlengd tot en met 31 juli 2009.

3.2 De Commissie moet beoordelen of verweerder de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

3.3 De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name tijdige opzegging, is voldaan.

3.4 De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak van 2 juli 2008, kenmerk CvB.VO/HBO.2008.015-U.2008.005). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zulk een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

3.5 Appellant heeft niet gesteld – en de Commissie is ook niet gebleken – dat verweerder hem onvoorwaardelijke toezeggingen zou hebben gedaan inzake voortzetting van zijn dienstverband.

3.6 Ten aanzien van de materiële toetsing hebben partijen – samengevat – het volgende aangevoerd.

3.6.1 Appellant is van mening, dat er geen zorgvuldig begeleidings- en beoordelingstraject is geweest waarin de facetten van het leraarschap zijn besproken. Het bevreedt appellant, dat er wel een eindoordeel is van de sectie mens & natuur, maar niet van de sectie natuurkunde. Hij wijst erop, dat er ook positieve lesbeoordelingen zijn geweest.

De enquête van leerlingen vindt hij soms eenzijdig belicht.

Het functioneren en vooruitgang boeken op een school waar men nog maar een jaar werkzaam is, hangt af van de samenwerking en werkomstandigheden die voor een groot deel worden bepaald door de afdelingsleiders. Volgens appellant is het onmogelijk goede afspraken te maken met de afdelingsleiders. Hij heeft in dit verband een mailwisseling overgelegd.

Hij voelt zich ernstig belemmerd in de uitoefening van zijn werk doordat hij veelvuldig op verschillende locaties moest les geven, waardoor hij weinig rustmomenten had en bovendien na de lessen ook niet met leerlingen kon praten.

3.6.2 Verweerder heeft aangevoerd, dat bij appellant – ondanks de geboden begeleiding overeenkomstig het beleid ten aanzien van beginnende docenten – onvoldoende ontwikkeling is te constateren in het functioneren op onder meer zijn pedagogische en didactische vaardigheden om met vertrouwen de arbeidsovereenkomst voort te kunnen zetten. Verweerder verwacht ook geen verbetering.

Omdat de schoolleiding hem aan het einde van het eerste jaar de kans wilde geven te groeien, is zijn dienstverband verlengd, mede omdat hij van goede wil is en inzet heeft getoond. Op een aantal punten was namelijk vooruitgang geboekt, zodat verweerder verwachtte dat appellant in het tweede jaar zou kunnen doorgroeien tot een bekwaam docent. Bij de verlenging van het dienstverband zijn ontwikkelpunten gemarkeerd, te weten het contact met leerlingen, met name leerlingen die moeite hebben met de stof alsmede recalcitrante leerlingen, voorts de samenwerking en communicatie met collega-docenten, vooral op het punt van het zich conformeren aan werkafspraken, en ten slotte de wijze van omgaan met verschillende werkzaamheden (aanleg om te "stressen"). Ondanks de geboden ondersteuning zag verweerder te weinig verandering ten goede, ondanks bepaalde positieve punten in het functioneren, met name het feit, dat appellant zich heeft ingespannen.

3.7 De Commissie kan alleen toetsen of verweerder in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen, dat appellant niet voldeed aan de kerncompetenties ten aanzien van pedagogiek en didactiek. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting kan naar het oordeel van de Commissie – in aanmerking genomen de marginale toetsing van de Commissie - niet worden staande gehouden, dat verweerder niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband van appellant zou hebben kunnen besluiten.

3.8 Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 8 juli 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. J. Douwes en mr. T. Elzenga, leden, in aanwezigheid van mr. H. Pieffers, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), en in tegenwoordigheid van mr. H. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.016-U.2009.008.

Uitspraak op het beroep van

B. te D. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting XXX, zetelend te XXX (verweerster)

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven gedateerd 15 mei 2009, blijkt het poststempel op diezelfde dag verzonden, ingekomen ter griffie van de Commissie op 18 mei 2009, heeft appellant door middel van zijn gemachtigde mr. H.D. van Duijvenbode (werkzaam bij SRK Rechtsbijstand te Zoetermeer) beroep ingesteld bij de Commissie. Bij schrijven van 9 juni 2009 heeft hij zijn beroep aangevuld. In het beroepschrift stelt appellant in beroep te komen tegen het schrijven van 9 april 2009 van de heer J. rector van het onder verweerster ressorterende XXX College, locatie XXX (hierna te noemen: de school), waarin naar de mening van appellant een schorsing is vervat.

1.2 Verweerster heeft bij schrijven van 1 juli 2009 van haar gemachtigde mevrouw mr. M.W.A. Scholtes (werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg) een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.3 Bij schrijven van 6 juli 2009 heeft appellant gereageerd op het verweerschrift.

1.4 Verweerster heeft de Commissie verzocht om schriftelijke behandeling van het beroep. Appellant heeft hiermee ingestemd.

1.5 De Commissie heeft de zaak op 8 juli 2009 in raadkamer behandeld.

2. De toepasselijke voorschriften.

Artikel 19, eerste lid, van de voor appellant geldende CAO-VO 2008-2010 (hierna: de CAO) bevat een limitatieve opsomming van voor beroep bij de Commissie vatbare besluiten. Voor de onderhavige zaak is van belang het bepaalde onder a, b, en i, van de CAO, te weten:

een disciplinaire maatregel;

schorsing;

en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

In artikel 9.a.6 van de CAO zijn bepalingen vervat inzake schorsing als ordemaatregel. Dit artikel luidt als volgt:

“1. De werkgever kan de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer wordt geschorst wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in de brief, waarin de schorsing wordt bevestigd.

2. Naast het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kan de werkgever de werknemer schorsen:

- a. voor de duur van de vervolging wanneer een strafrechtelijke vervolging wegens misdrijf tegen de werknemer is ingesteld,
- b. tot het moment dat er sprake is van een onherroepelijk vonnis wanneer de bevoegdheid tot het geven van onderwijs is ontnomen in een nog niet onherroepelijk vonnis,
- c. indien de werknemer krachtens een wettelijke maatregel van zijn vrijheid is beroofd,
- d. voor de duur van maximaal zes maanden wanneer er sprake is van een voornemen tot opzegging als bedoeld in artikel 9.a.5 onder a, b en i,
- e. voor de duur van de procedure tot ontbinding van het dienstverband,
- f. in andere gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste drie maanden, daaronder begrepen de termijn genoemd in lid 1. Deze termijn van drie maanden kan ten hoogste één keer met drie maanden worden verlengd.

3. Tijdens de schorsing heeft de werknemer slechts toegang tot de school na verkregen toestemming van de werkgever.

4. De schorsing wordt onverwijld ingetrokken als de grond daartoe vervalft of handhaving niet langer noodzakelijk is.

5. Ingeval geen redenen aanwezig waren die de schorsing konden dragen, zal de werkgever na overleg de werknemer naar vermogen rehabiliteren.”

Artikel 9.a.7 draagt als opschrift: “Disciplinaire maatregelen”. Dit artikel luidt – voor zover hier van belang - als volgt:

“1. De werkgever kan ten aanzien van de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen één van de navolgende besluiten nemen:

- a. schriftelijke berisping,
- b. schorsing met behoud van salaris,
- c.
- d.....

2. Onder plichtsverzuim wordt verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen.”

Artikel 9.a.8, eerste lid, van de CAO – voor zover hier van belang – luidt als volgt:

“1. Het voornemen tot een besluit tot:

- a.....
- b. schorsing als bedoeld in artikel 9.a.6 lid 2,
- c. een disciplinaire maatregel als bedoeld in artikel 9.a.7 lid 1,

wordt per aangetekend schrijven aan de werknemer ter kennis gebracht, die in de gelegenheid wordt gesteld om binnen drie weken na verzending van het voornemen zijn zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken. De werknemer kan zich bij zijn verweer laten bijstaan door een raadsman.”

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Gelet op de stukken stelt de Commissie vast, dat het beroep van appellant is gericht tegen de naar de mening van appellant in de brief van de rector van de school van 9 april 2009 vervatte schorsing. Voor een schorsing is in de visie van appellant geen enkele grond aanwezig. Verweerder heeft gemotiveerd aangegeven, dat geen sprake is van een voor beroep bij de Commissie vatbaar besluit.

3.2 De genoemde brief van 9 april 2009 bevat – voor zover hier van belang – de volgende passages:

“Naar aanleiding van ons telefonisch onderhoud van gisteren, 8 april 2009, bevestig ik u hierbij het volgende:

U heeft mij telefonisch laten weten dat de bedrijfsarts u niet langer arbeidsongeschikt acht en dat u derhalve uw werkzaamheden weer wilt hervatten.

Echter, momenteel zijn onze raadslieden aan het onderzoeken of een oplossing in der minne tot de mogelijkheden behoort.

Ik heb u aangegeven dat ik het, gezien de onderzoekssituatie, nu niet wenselijk acht dat u uw werkzaamheden hervat.

In afwachting van de uitkomsten van vorengenoemd onderzoek stel ik u, met behoud van salaris, vrij van werkzaamheden.”

3.3.1 Blijkens het verweerschrift is verweester van mening, dat de brief van 9 april 2009 van de rector niet een voor beroep vatbaar besluit in de vorm van een schorsing bevat. Deze brief houdt volgens verweester een voorstel voor vrijstelling van werk in, in afwachting van het overleg tussen de raadslieden. Dat voorstel wordt bevestigd in de brief van 16 april 2009 van de gemachtigde van verweester aan de gemachtigde van appellant. Appellant noch zijn gemachtigde heeft hierop gereageerd, bijvoorbeeld door vast te houden aan werkhervatting. Bovendien heeft appellant zich neergelegd bij de beëindiging van zijn tijdelijke dienstverband per 1 augustus 2009. Verweester heeft voorts nog als haar mening kenbaar gemaakt, dat appellant thans geen belang meer heeft bij het aanvechten van zijn vrijstelling van zijn werkzaamheden, nu de schoolvakantie op 6 juni 2009 is begonnen en werkhervatting dus niet meer aan de orde kan zijn.

3.3.2 Voor het geval de Commissie van mening zou zijn, dat wel sprake is van een schorsing, zal het opheffen van die schorsing geen materiële werking hebben omdat de schoolvakantie verhindert dat appellant zijn werkzaamheden voor 1 augustus 2009 kan hervatten. Appellant heeft ook geen belang bij rehabilitatie, omdat verweester de vrijstelling van werk niet heeft gecommuniceerd in de organisatie, maar heeft bekend gemaakt dat appellant door ziekte is uitgevallen.

3.4 Naar het oordeel van de Commissie bevatten de artikelen 9.a.6 respectievelijk 9.a.7, eerste lid, van de CAO een limitatieve opsomming van ordemaatregelen respectievelijk disciplinaire maatregelen. Maatregelen die niet in deze bepaling worden genoemd, kunnen niet worden aangemerkt als ordemaatregelen respectievelijk disciplinaire maatregelen in de zin van de CAO.

3.5 Gelet op de stukken neemt de Commissie de volgende feiten en omstandigheden als vaststaand aan. Appellant is op 1 augustus 2008 in dienst getreden van verweester op basis van een dienstverband voor zes maanden in de functie van docent natuur- en

scheikunde en techniek. Het dienstverband is vervolgens voor de duur van zes maanden verlengd. De grondslag voor de tweede tijdelijke benoeming is de omstandigheid, dat appellant in de visie van verweerster niet voldoende functioneerde en niet in aanmerking kwam voor een vaste benoeming. Tijdens gesprekken met de (plaatsvervangend) rector op 22 en 29 januari 2009 heeft appellant te kennen gegeven, dat hij zich niet kan vinden in de voor hem negatieve beoordeling. Bij brief van 6 februari 2009 heeft mr. H.D. van Duijvenbode zich als raadsman van appellant gesteld. Na enige correspondentie tussen mr. Van Duijvenbode en de rector van de school heeft eerstgenoemde bij brief van 3 april 2009 mr. M.W.A. Scholtes, advocaat van verweerster, bericht, dat appellant bereid is om te bezien of een oplossing in der minne tot de mogelijkheden behoort, en heeft hij verzocht een concreet voorstel aan hem toe te zenden. Na een periode van ziekte (vanaf 17 maart 2009) heeft appellant zich op 8 april 2009 weer op school gemeld voor het verrichten van werkzaamheden. Hij heeft dan een gesprek met de rector. Daarna volgt de – onderwerp van dit beroep zijnde – brief van 9 april 2009 van de rector. Bij schrijven van 16 april 2009 heeft mr. Scholtes aan mr. Van Duijvenbode bericht, dat verweerster voornemens is het dienstverband per 1 augustus 2009 niet te verlengen, en dat zij betwijfelt of de komende maanden van het dienstverband nog sprake kan zijn van een vruchtbare samenwerking indien appellant zijn werkzaamheden zou hervatten. In dat kader is verweerster bereid appellant vrij te stellen van werkzaamheden onder doorbetaling van zijn salaris. Verweerster heeft mr. Van Duijvenbode verzocht om een reactie van appellant op het voorgaande. Bij schrijven van 21 april 2009 heeft verweerster appellant medegedeeld, dat zijn dienstverband niet verder zal worden verlengd. Appellant heeft hiertegen geen beroep ingesteld.

3.6 Ten aanzien van de vraag, hoe de brief van de rector van 9 april 2009 moet worden geduid, overweegt de Commissie het volgende.

3.6.1 Voor zover uit de brief van de rector van 9 april 2009 zou zijn te lezen dat er "een soort pauze" moest worden ingelast in verband met onderhandelingen tussen de raadslieden van partijen, is niet anders bekend geworden dan dat de raadsman van appellant in zijn brief van 3 april 2009 heeft gevraagd om een voorstel voor een minnelijke beëindiging, terwijl van de zijde van verweerster daarop slechts de brieven van 16 april 2009 en 21 april 2009 zijn gevolgd (waarin niet bepaald onderhandelbare voorstellen zijn te lezen). Tussen de briefwisseling van de raadslieden door schrijft de rector van de school op 9 april 2009 dan een brief over de vrijstelling van de werkzaamheden omdat de raadslieden aan het onderhandelen zijn. Feitelijk komt deze brief van de rector er op neer dat appellant niet meer is toegelaten tot het verrichten van zijn werkzaamheden, terwijl hij op 8 april 2009 had gevraagd die werkzaamheden te mogen hervatten.

Naar het oordeel van de Commissie moet een dergelijke eenzijdige maatregel van de school (het vrijstellen van het verrichten van werkzaamheden door de rector, en niet door de advocaat van verweerster) in de gegeven omstandigheden naar aard en strekking worden gelijkgesteld met een schorsing, hetzij als ordemaatregel, hetzij als disciplinaire maatregel. Partijen waren immers in overleg, waarbij de eenzijdige rechtshandeling van de rector niet past.

3.6.2 Naar het oordeel van de Commissie kan niet worden staande gehouden, dat de brief van 9 april 2009 een voorstel tot het vrijstellen van werkzaamheden bevat, dat zou zijn bevestigd in de brief van de advocaat van verweerster van 16 april 2009, zoals verweerster aanvoert. De bewoordingen van de brief van 9 april 2009 geven daartoe geen enkele aanleiding. In de brief van 16 april 2009 wordt ook niet verwezen naar de brief van 9 april 2009.

3.6.3 Gesteld noch gebleken is, dat sprake was van redenen als omschreven in artikel 9.a.6, eerste en tweede lid, van de CAO die verweerster zouden hebben moeten doen besluiten tot een schorsing als ordemaatregel. Voor zover in de brief van 9 april 2009 een schorsing als disciplinaire maatregel zou moeten worden gelezen, staat vast, dat de formele voorschriften (de verweerprocedure) voor het opleggen hiervan niet zijn gevolgd, terwijl evenmin sprake is van plichtsverzuim aan de zijde van appellent.

3.7 Het vorenstaande betekent, dat het schorsingsbesluit, zoals naar het oordeel van de Commissie vervat in de brief van de rector van 9 april 2009, is genomen in strijd met artikel 9.a.6 en/of de artikelen 9.a.7 en 9.a.8 van de CAO. Dit besluit komt dan ook in aanmerking om te worden vernietigd. Dat deze vernietiging van het besluit thans geen materiële werking meer kan hebben, doet hier niet aan af. Ten tijde van de instelling van het beroep behoorde dat nog wel tot de mogelijkheden.

4. Beslissing.

De Commissie vernietigt het bestreden besluit van 9 april 2009.

Aldus vastgesteld op 8 juli 2009 te 's Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter,

mr. J. Douwes en mr. T. Elzenga, leden, in aanwezigheid van mr. H. Pieffers, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), en in tegenwoordigheid van mr. H. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.022-U.2009.009.

Uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening van

XXX te XXX (appellante)

tegen een besluit van

de XXX, zetelend te 'XXXe (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 22 april 2009 heeft XXX, als algemeen directeur in dienst van verweerster, verzoekster namens verweerster medegedeeld, dat haar dienstverband voor bepaalde tijd van rechtswege zal eindigen per 31 juli 2009.

1.2 Bij brief gedateerd 30 juni 2009, blijktens het poststempel op diezelfde dag verzonden, ingekomen bij de Commissie op 1 juli 2009, heeft verzoekster beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Bij brieven van 1 en 13 juli 2009 heeft zij haar beroep aangevuld.

1.3 Bij brief gedateerd 13 juli 2009 heeft verzoekster de Voorzitter van de Commissie verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen, dat verweerster haar met ingang van 1 augustus 2009 een arbeidsovereenkomst aanbiedt.

1.4 Verweerster, bij monde van haar gemachtigde, mr. W. Lindeboom (advocaat te 's-Gravenhage), heeft gevraagd de behandeling van het verzoek om voorlopige voorziening niet te behandelen tijdens de vakantie van de school, omdat hij geen leden van het bevoegd gezag kan bereiken. Hij stelt voor de zaak in de eerste week van het nieuwe schooljaar te behandelen. Verzoekster heeft hiertegen bezwaar, gezien haar belang. Uiteindelijk heeft mr. Lindeboom zich neergelegd bij behandeling van de zaak op 29 juli 2009.

1.5 Verweerster heeft bij schrijven van 21 juli 2009 van haar gemachtigde, mr. W. Lindeboom, voornoemd, een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.6 De Voorzitter heeft de zaak op 29 juli 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, verzoekster bijgestaan door mevrouw mr. C. van Vlooten, werkzaam bij ARAG Rechtsbijstand te Leusden, en verweerster bij monde van mr. W. Brussee, kantoorgenoot van mr. Lindeboom.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing zijn de artikelen 2, tweede lid, artikel 3, tweede lid, en artikel 12, eerste en tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie, zoals dit laatstelijk is gewijzigd op 24 juni 2009. Deze bepalingen luiden als volgt:

Artikel 2, tweede lid

Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld aan de appellant is medegedeeld.

Artikel 3, tweede lid

Indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, laat de commissie niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft aangevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

Artikel 12, eerste en tweede lid

Indien beroep is ingesteld, kan de voorzitter op verzoek van een of beide partijen een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het eerste lid bepaalt de voorzitter zo spoedig mogelijk de plaats en het tijdstip waarop de behandeling van het verzoek zal plaatsvinden. Aan partijen wordt daarvan door of namens de voorzitter tijdig schriftelijk mededeling gedaan.

Van toepassing is voorts een aantal bepalingen van de **CAO-VO 2008-2010** (hierna te noemen: de CAO).

Artikel 19, eerste lid, van de CAO bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

een disciplinaire maatregel;

schorsing;

ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken;

het direct of indirect onthouden van een promotie;

de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband;

de aanwijzing als personeelslid boven de reguliere formatie welke aanwijzing op termijn kan leiden tot ontslag;

de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten;

eenmalige inhouding periodieke verhoging;

en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

Artikel 1.1 bevat onder meer de volgende begripsbepalingen:

dienstverband: de arbeidsovereenkomst van de werknemer met de werkgever;

werknemer: *bijzonder onderwijs*: het personeelslid dat een dienstverband heeft bij de werkgever;

werkgever: de rechtspersoon die, of het bestuursorgaan dat het bevoegd gezag vormt over één of meer instellingen

Artikel 8.a.2, eerste en zevende lid

1. Een dienstverband voor bepaalde tijd wordt in elk geval overeengekomen wanneer:

a. de werknemer met een onderwijsgevende functie geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, of

b. enige andere wettelijke bepaling, waaronder begrepen bekostigingsvoorwaarden, zich tegen een aanstelling voor onbepaalde tijd verzet.

7. De totale duur van elkaar opvolgende dienstverbanden voor bepaalde tijd genoemd in de leden 2 tot en met 4, 5 a tot en met d en 6 bedraagt ten hoogste drie jaar. Wordt het dienstverband nadien voorgezet, dan geschiedt dit voor onbepaalde tijd. Twee dienstverbanden met een onderbreking van 3 maanden of minder worden als opeenvolgend beschouwd.

Artikel 8.a.4, tweede, derde en vierde lid

2. Uitzendkrachten worden door de werkgever voor wat betreft de toepassing van het taakbeleid en de arbeids- en rusttijdenregeling op dezelfde wijze behandeld als de werknemers die onder deze cao vallen.

3. Voor uitzendkrachten die werkzaamheden voor de werkgever verrichten, geldt dat de desbetreffende uitlenende instantie voor wat betreft de beloning, inclusief toelagen en onkostenvergoedingen overeenkomstige arbeidsvoorwaarden toekent als die welke worden toegekend aan de werknemers in gelijke of gelijkwaardige functies in dienst van de inlenende instelling.

4. De werkgever is op grond van deze cao verplicht het gestelde in de voorgaande leden te bedingen in de uitzendovereenkomst die met de uitlenende instantie wordt gesloten.

Ingevolge *artikel 9.a.1, tweede lid, aanhef en onder a*, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband voor bepaalde tijd:

door opzegging.

Op grond van *artikel 9.a.1, derde lid, aanhef en onder a*, van de CAO eindigt het eerste dienstverband voor bepaalde tijd van rechtswege door het verstrijken van de tijd waarvoor het is aangegaan.

Op grond van het bepaalde in *artikel 9.a.3, eerste lid*, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge *artikel 9.a.4, eerste lid, aanhef en onder c*, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht: tenminste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

Artikel 24.4 van de CAO bepaalt, dat CAO-partijen met de bepalingen van hoofdstuk 8a en 9a voor het bijzonder onderwijs beogen af te wijken van artikel 7:668a en artikel 7:669 van het Burgerlijk Wetboek.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Spoedeisend belang.

De Voorzitter moet eerst oordelen over de vraag, of verzoekster een spoedeisend belang heeft bij de behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening. Nu het dienstverband van verzoekster van rechtswege zal eindigen per 31 juli 2009, heeft zij

naar het oordeel van de Voorzitter een spoedeisend belang bij beoordeling van het thans voorliggende verzoek.

De behandeling kan echter niet leiden tot het bij wijze van een voorlopige voorziening bepalen dat verzoekster per 1 augustus 2009 een nieuw dienstverband heeft, dan wel dat verweerster verzoekster per 1 augustus 2009 te werk zou moeten stellen dan wel dat verweerster moet besluiten tot doorbetaling van het salaris, een en ander totdat in de bodemprocedure zal zijn beslist. Een dergelijke beslissing heeft een zodanig constitutief karakter dat deze het bestek van deze procedure te buiten gaat. De Voorzitter kan alleen oordelen over de vraag, of verweerster in redelijkheid het bestreden besluit heeft kunnen nemen. Indien die vraag ontkennend zou worden beantwoord en het bestreden besluit op die grond naar het voorlopige oordeel van de Voorzitter niet in stand zou kunnen blijven in de bodemprocedure, zou de Voorzitter verweerster bij wijze van een voorlopige voorziening kunnen opdragen om zo spoedig mogelijk een nieuw besluit te nemen. Het oordeel van de Voorzitter in deze procedure is niet bindend voor de Commissie in de bodemprocedure.

De Voorzitter dient echter eerst te beoordelen of verzoekster ontvankelijk is in haar beroep en haar verzoek om een voorlopige voorziening.

3.2 Ontvankelijkheid ten aanzien van de tijdigheid van het beroep.

3.2.1 Vast staat, dat het bestreden besluit op 23 april 2009 per aangetekende brief is verzonden. Op 24 april 2009 is dit poststuk door TNT Post aan verzoekster op haar woonadres is aangeboden. Verzoekster werkte op die dag en kon derhalve het poststuk niet aannemen. Op 25 april 2009 is zij vroeg in de ochtend naar Suriname vertrokken. Verzoekster genoot op dat moment zorgverlof – door verweerster desgevraagd verleend – in verband met de slechte gezondheid van haar in Suriname woonachtige ouders. Op 23 mei 2009 is verzoekster teruggekeerd uit Suriname. Op 25 mei 2009 is verzoekster mondeling op de hoogte gebracht van de inhoud van de brief van 22 april 2009. Op dat moment was de termijn om de brief af te halen op het postkantoor reeds verstreken en was de brief door TNT Post aan verweerster geretourneerd. Ter zitting heeft verzoekster onweersproken gesteld, dat zij bij inzage van haar personeelsdossier op 26 mei 2009 de bedoelde brief van 22 april 2009 niet aantrof in dat dossier.

3.2.2 Gelet op de verzending op 23 april 2009 en het poststempel van het beroepschrift, te weten 30 juni 2009, stelt de Voorzitter vast, dat het beroep buiten de termijn van zes weken is ingediend.

3.2.3 Verzoekster is van mening, dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Zij heeft daartoe gesteld, dat verweerster wist, dat zij op 25 april 2009 naar Suriname zou vertrekken. Het had naar haar mening op de weg van verweerster gelegen om verzoekster de brief op 24 april 2009 persoonlijk te overhandigen dan wel per gewone post te versturen. Nadat de brief door TNT Post aan verweerster was geretourneerd, wist verweerster dat verzoekster de brief niet had ontvangen. Desondanks heeft verweerster geen enkele moeite gedaan om de brief alsnog aan verzoekster te sturen of te overhandigen. Nadat verzoekster op 22 juni 2009 contact met verweerster had opgenomen, **en** op 25 juni 2009 de brief nog niet had ontvangen, heeft zij de brief persoonlijk opgehaald.

Verzoekster heeft voorts nog aangevoerd, dat verweerster in strijd met artikel 19, tweede lid, van de CAO heeft verzuimd te vermelden dat de termijn om beroep aan te tekenen zes weken bedraagt.

3.2.4 Hoewel verweerster bij de bekendmaking van het bestreden besluit geen formele regels heeft geschonden, is de Voorzitter vooralsnog van mening, dat in dit geval, waarin verweerster bekend was met het feit, dat verzoekster op 25 april 2009 voor geruime tijd in Suriname zou verblijven, de zorgvuldigheid met zich had gebracht, dat verweerster - zeker nadat de brief met het bestreden besluit door TNT Post aan haar was geretourneerd - verzoekster zo spoedig mogelijk na haar terugkomst (die nog binnen de beroepstermijn was gelegen) alsnog mededeling had gedaan van het bestreden besluit door haar de bedoelde brief te geven. Nu verweerster dit niet heeft gedaan, moet verzoekster naar het voorlopige oordeel van de Voorzitter het voordeel van de twijfel worden gegeven. De Voorzitter acht de termijnoverschrijding onder de geschetste omstandigheden verschoonbaar. Aan het feit, dat de beroepstermijn van zes weken niet is vermeld in de brief van 22 april 2009, komt in dit geval geen zelfstandige betekenis toe.

Ontvankelijkheid ten aanzien van de aard van het bestreden besluit.

3.3.1 Artikel 19, eerste lid, van de CAO juncto artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs bepalen de bevoegdheid van de Commissie en daarmee van haar Voorzitter. De in deze bepalingen opgesomde voor beroep vatbare besluiten vermelden niet een besluit inzake het niet verlengen van een eerste tijdelijk dienstverband. Wel is - blijkens het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder e, van de CAO - beroep mogelijk tegen de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

3.3.2 Verzoekster is gedurende drie periodes werkzaam geweest bij verweerster op basis van een uitzendovereenkomst, en wel van 1 november 2006 tot en met 31 december 2006, voorts van 1 augustus 2007 tot en met 6 april 2008 en ten slotte van 7 april 2008 tot en met 31 juli 2008. Vervolgens is verzoekster in tijdelijke dienst van verweerster getreden, en wel op basis van een arbeidsovereenkomst met verweerster voor bepaalde tijd van 1 augustus 2008 tot 1 augustus 2009.

3.3.3 Partijen verschillen van mening over de vraag, of de uitzendovereenkomsten voor de beantwoording van de vraag, of sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband, kunnen worden meegerekend. Indien deze vraag bevestigend zou worden beantwoord, zou verzoekster ontvankelijk zijn in haar beroep en verzoek om voorlopige voorziening. Bij ontkennende beantwoording zou zij niet-ontvankelijk moeten worden verklaard. Verzoekster stelt dat zij ontvankelijk moet worden verklaard, verweerster staat op het tegenovergestelde standpunt.

3.3.4 De Voorzitter stelt voorop, dat - gelet op artikel 8.a.2, zevende lid, van de CAO - slechts de laatste twee van de drie vorengenoemde uitzendovereenkomsten bij de beoordeling van vorenstaande vraag zouden kunnen worden betrokken. Tussen de eerste en tweede uitzendovereenkomst is immers een tijdsperiode van meer dan drie maanden gelegen.

3.3.5 Naar het voorlopig oordeel van de Voorzitter kunnen de laatste twee van de vorengenoemde uitzendovereenkomsten niet worden aangemerkt als benoemingen bij verweerster. Hij heeft daarbij het volgende in aanmerking genomen. Artikel 8.a.4 van de CAO bevat bepalingen over uitzendarbeid. Ingevolge het tweede lid van dit artikel worden uitzendkrachten voor wat betreft de toepassing van het taakbeleid en de arbeids- en rusttijden op dezelfde wijze behandeld als de werknemers die onder deze CAO vallen. Blijkens het vierde lid van artikel 8.a.4 kent de uitlenende instantie voor uitzendkrachten voor wat betreft de beloning, inclusief toelagen en onkostenvergoedingen, overeenkomstige arbeidsvoorwaarden toe als die welke worden toegekend aan de werknemers in gelijke of gelijkwaardige functies in dienst van de inlenende instantie. Kennelijk hebben de CAO sluitende partijen expliciet aangegeven welke bepalingen van de CAO van toepassing (het tweede lid van artikel 8.a.4) of van overeenkomstige toepassing (het derde lid van artikel 8.a.4) zijn op uitzendkrachten. Daaruit heeft de Voorzitter afgeleid, dat de CAO sluitende partijen andere bepalingen, waaronder artikel 8.a.2 van de CAO, niet van toepassing hebben verklaard c.q. hebben willen verklaren. De Voorzitter wijst ook nog op de begripsomschrijvingen in artikel 1.1 van de CAO alsmede op artikel 24.4 van de CAO, zoals deze bepalingen hiervoor onder "2. De van toepassing zijnde voorschriften" zijn weergegeven.

3.3.6 Het vorenstaande betekent, dat de uitzendovereenkomsten niet gelden als een dienstverband bij verweerster om te kunnen meetellen bij de berekening van het aantal dienstverbanden bij verweerster. Dit houdt in, dat het dienstverband van verzoekster van 1 augustus 2008 tot 1 augustus 2009 geldt als het eerste dienstverband van verzoekster bij verweerster. Van een verlengd tijdelijk dienstverband in de zin van de CAO is geen sprake.

3.3.7 Zoals de Voorzitter hiervoor heeft overwogen, is tegen de beslissing tot beëindiging van een eerste tijdelijk dienstverband geen beroep mogelijk. Voorts is de Voorzitter geen wet of besluit bekend waarbij een besluit als hier in geding voor beroep vatbaar wordt verklaard. Dit betekent, dat ook op grond van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder i, van de CAO geen beroep mogelijk is.

3.3.8 Het vorenstaande betekent, dat verzoekster naar het voorlopig oordeel van de Voorzitter niet-ontvankelijk zal zijn in haar beroep. De Voorzitter verklaart verzoekster dan ook niet-ontvankelijk in haar verzoek om een voorlopige voorziening. De Voorzitter komt daarom niet toe aan het geven van een oordeel over de reden van de beëindiging van het eerste tijdelijke dienstverband.

4. Beslissing.

De Voorzitter verklaart het verzoek om een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld op 29 juli 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, fungerend griffier, en getekend door de voorzitter en fungerend griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.019-U.2009.010

U i t s p r a a k
in het verzet van :

B, wonende te P.
appellante in de beroepszaak
tegen
Stichting VO ***, gevestigd te Z.
Gemachtigde: mr. M. de Vries

1. Procesverloop

1.1. Bij schrijven van 23 april 2009 heeft de heer **J.** namens het Bestuur van de Stichting VO *** appellante meegedeeld dat haar dienstverband op grond van artikel 9.a.1. lid 2a en artikel 9.a.5.lid b CAO VO 2008-2010 per 1 augustus 2009 zal eindigen.

1.2. Bij brief gedateerd 29 mei 2009, blijktens het poststempel verzonden op 2 juni 2009, heeft appellante beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster.

1.3. Bij uitspraak van 14 juni 2009 (verzonden op 15 juni 2009) heeft de voorzitter van de Commissie appellante niet-ontvankelijk verklaard in het door ingestelde beroep aangezien in dit geval sprake is van een eerste dienstverband tussen partijen en bij de in de CAO gegeven limitatieve opsomming van voor beroep vatbare besluiten niet de beëindiging van een eerste tijdelijk dienstverband is vermeld.

1.4. Bij brief van 26 juni 2009 heeft appellante verzet aangetekend tegen de uitspraak van 14 juni 2009.

1.5. Op 4 augustus 2009 is door de gemachtigde van **B.** een verzetschrift ingediend.

1.6. Het verzet is behandeld in de zitting van de Commissie op 7 september 2009, waarbij partijen – met voorafgaand bericht – niet zijn verschenen.

2. Beoordeling van het verzet

2.1. In het verzetschrift wordt aangevoerd dat in dit geval sprake is van "een besluit inhoudende een ontslag anders dan op eigen verzoek en voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt". Daartegen staat zowel in artikel 19 lid 1 onder c CAO-VO als in artikel 52 lid 1 onder e WVO beroep open.

2.2. Volgens de regels van de Wet en de CAO eindigt een eerste tijdelijk dienstverband "van rechtswege", derhalve niet door middel van ontslag. Hetgeen in het verzetschrift wordt aangevoerd, treft dan ook geen doel.

2.3. De Commissie is van oordeel dat ook overigens door appellante in het verzetschrift geen omstandigheden zijn aangevoerd die aanknopingspunten bevatten voor een ander oordeel dan waartoe de voorzitter van de Commissie in zijn uitspraak van 14 juni 2009 is gekomen.

2.4. De Commissie kan niet anders afleiden dan dat in dit geval sprake is van een eerste tijdelijk dienstverband. Tegen een besluit om dat dienstverband te doen eindigen staat geen beroep open.

2.5. Gelet op het voorgaande dient het verzet ongegrond te worden verklaard.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het verzet ongegrond.

Aldus vastgesteld op 7 september 2009 te Den Haag door mr. B.J.van der Net, waarn.vorzitter, G. Deijs, mr. Th. Geurts en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier en ondertekend door de waarnemend voorzitter en de griffier.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.20009.034-U.20009.011

Uitspraak op het beroep van

H. te A. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting XXX, zetelend te XXX (verweerster).

Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 22 april 2009 heeft de heer M., voorzitter van het College van Bestuur van verweerster, appellant mededeling gedaan van het besluit, dat het dienstverband van appellant voor bepaalde tijd per 1 augustus 2009 niet wordt voortgezet.

1.2 Tegen dit schrijven heeft appellant bij brief gedateerd 6 juli 2009, ingekomen bij de Commissie op 9 juli 2009, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brief van 4 augustus 2009 heeft appellant zijn beroep aangevuld.

1.3 Verweerster heeft bij schrijven van 1 september 2009 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

Appellant heeft bij brief van 9 september 2009 een reactie op dit verweerschrift aan de Commissie doen toekomen. Verweerster heeft de Commissie laten weten niet te zullen reageren op deze brief van appellant.

1.4 Verweerster heeft de Commissie verzocht het beroep schriftelijk te behandelen. Appellant heeft ingestemd met schriftelijke behandeling van het beroep.

1.5 De Commissie heeft de zaak op 25 september 2009 in raadkamer behandeld.

Beoordeling van het geschil.

2.1 Tussen partijen geldt de CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO).

2.2 De Commissie zal zich eerst buigen over de vraag of het beroepschrift tijdig is ingediend.

2.3 In artikel 19, eerste lid, van de CAO worden de voor beroep vatbare besluiten genoemd. Het tweede en het derde lid van artikel 19 van de CAO luiden als volgt:

"2. De werkgever deelt de werknemer bij aangetekend schrijven mee dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken Commissie en van de termijn binnen welke beroep open staat.

3. Het beroep bedoeld in lid 1 wordt schriftelijk ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld."

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie moet het beroepschrift worden ingediend binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld, aan de appellant is meegedeeld.

Artikel 3, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement bepaalt, dat, indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, de Commissie niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege laat indien de appellant aantoont, dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

2.4 Blijkens het door verweerster overgelegde bewijs van aangetekende verzending staat vast, dat het schrijven van verweerster van 22 april 2009, waarbij het bestreden besluit aan appellant is meegedeeld, op 23 april 2009 aangetekend is verzonden. De beroepstermijn ving derhalve aan op 24 april 2009. Vast staat, dat appellant het beroepschrift heeft ingediend na de daarvoor in de CAO en het Huishoudelijk Reglement van de Commissie gestelde termijn.

2.5 Appellant heeft aangevoerd, dat hij het beroepschrift heeft ingediend binnen zes weken nadat hij het bestreden besluit heeft ontvangen. Op 25 mei 2009 had appellant contact met een medewerkster van verweerster over een administratieve zaak. De betreffende medewerkster merkte daarbij op, dat appellant kennelijk noch de brief van 22 april 2009 had ontvangen noch het afhaalbericht van TNT-post. Vervolgens heeft hij op 28 mei 2009 het schrijven van 22 april 2009, waarin mededeling van het bestreden besluit was gedaan, ontvangen. Appellant is derhalve van mening dat hij het beroep tijdig heeft ingesteld, te rekenen vanaf 28 mei 2009.

2.6 De Commissie stelt vast, dat verweerster in het schrijven van 22 april 2009 aangeeft, dat het beroep binnen zes weken na ontvangst van die brief moet worden ingediend. Weliswaar is dit onjuist, gelet op de hiervoor aangehaalde bepalingen van de CAO en het Huishoudelijk Reglement, maar naar het oordeel van de Commissie kan genoemde rechtsmiddelenclausule in het licht van evenbedoelde bepalingen niet anders worden verstaan dan dat beroep moet worden ingediend binnen zes weken na de gebruikelijke ontvangst bij aangetekende verzending.

2.7 Verweerster heeft het bestreden besluit op – donderdag - 23 april 2009 aangetekend verzonden. Gebruikelijk is dat aangetekend verzonden stukken de dag na verzending worden aangeboden aan de geadresseerde. Dit is slechts anders indien die dag een zaterdag dan wel een zon- of feestdag is. Daarvan is hier geen sprake.

2.8 Appellant heeft aangevoerd, dat hij kennelijk niet thuis was toen TNT-post de brief van 22 april 2009 probeerde aan te bieden. Het afhaalbericht, dat TNT-post alsdan in de brievenbus achterlaat, heeft appellant niet bereikt. Hij heeft gesteld, dat aangenomen

moet worden dat vorige bewoners dan wel gebruikers van hetzelfde portiek, waar zijn brievenbus aanwezig is, het afhaalbericht hebben ontvreemd.

2.9 Naar het oordeel van de Commissie komt het zoek raken van poststukken op een wijze als in dit geval voor risico van de ontvanger. Dit is vaste jurisprudentie. Wat daar verder ook van zij, ook indien zou worden uitgegaan van de datum van ontvangst op 28 mei 2009, kan niet worden staande gehouden, dat appellant gerekend vanaf die datum nog eens zes weken tijd zou hebben om beroep in te stellen. In een geval als het onderhavige waarin een besluit door een omstandigheid gelegen in de risicosfeer van de werknemer hem niet bereikt, dient de werknemer – gelet op de hiervoor gegeven uitleg van de door verweerster gebruikte rechtmiddelenclausule - zo spoedig mogelijk nadat hij kennis krijgt van dat besluit beroep in te stellen. Volgens de jurisprudentie moet onder de woorden “zo spoedig mogelijk” een termijn van maximaal veertien dagen worden verstaan. Appellant heeft ook deze termijn ruimschoots overschreden. In hetgeen hij heeft aangevoerd acht de Commissie geen objectief doeltreffende reden aanwezig om de termijnoverschrijding verschoonbaar te verklaren.

2.10 Het vorenstaande betekent, dat appellant niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in het door hem ingestelde beroep. Aan hetgeen hij voor het overige heeft aangevoerd, komt de Commissie derhalve niet toe.

Beslissing.

De Commissie verklaart appellant niet-ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage op 25 september 2009 door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. J. Douwes, mr. B.J. van der Net, mr. H. Pieffers en mr. S.K. Welbedacht, leden, in aanwezigheid van mr A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.029-U.2009.012

Uitspraak op het beroep van

J. te E.(appellant)

tegen een besluit van

de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, zetelend te H. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij brief van 19 mei 2009 heeft appellant verweerster verzocht hem een gratificatie wegens 25-jarige diensttijd toe te kennen.

1.2 Bij schrijven van 25 mei 2009, aangevuld bij schrijven van 25 augustus 2009, heeft de rector van het van verweerster uitgaande Christelijk College XXX appellant bericht, dat de gevraagde gratificatie niet kan worden uitbetaald.

1.3 Tegen de afwijzing van zijn verzoek om toekenning van een gratificatie heeft appellant een beroepschrift bij de Commissie ingediend dat blijkens het poststempel op 27 augustus 2009 is verzonden.

1.4 Appellant heeft voorts de Voorzitter van de Commissie gevraagd een voorlopige voorziening te treffen.

1.5 Nadat de Voorzitter de openbare behandeling van dit verzoek om voorlopige voorziening had bepaald op 22 september 2009, heeft appellant dit verzoek ingetrokken en ingestemd met schriftelijke behandeling van zijn beroep. Ook verweerster heeft zich akkoord verklaard met schriftelijke behandeling van het beroep.

1.6 Verweerster heeft op 23 september 2009 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.7 De Commissie heeft de zaak op 16 oktober 2009 in raadkamer behandeld.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellant.

2.1.1 Appellant was van 1980 tot 2002 werkzaam in het onderwijs op Curaçao. In die periode was hij 25 jaar werkzaam bij het onderwijs. Het bevoegd gezag aldaar heeft hem echter niet in aanmerking doen komen voor een jubileumgratificatie omdat naar de mening van het bevoegd gezag diensttijd buiten het eilandsgebied niet meetelt voor de jaren benodigd voor deze gratificatie.

2.1.2 In artikel 12.10 van de thans geldende CAO, dat als opschrift draagt "Jubileumgratificatie", met name het vijfde lid van dat artikel, ziet appellant mogelijkheden om alsnog in aanmerking te komen voor een gratificatie wegens 25-jarige diensttijd. Deze bepaling komt erop neer, dat werknemers die op basis van bijlage 3a en 3b bij de CAO nog aanspraken met betrekking tot diensttijd uit het verleden kunnen doen gelden, dit vóór 1 oktober 2009 kenbaar kunnen maken, waarna de diensttijd dan eenmalig wordt vastgesteld.

2.2 Het standpunt van verweerster.

Verweerster heeft het verzoek om toekenning van een jubileumgratificatie afgewezen omdat appellant op het moment van het behalen van de 25-jarige diensttijd niet werkzaam was bij het Christelijk College XXX. Blijkens het verweerschrift heeft verweerster de diensttijd van appellant op Curaçao wel vastgesteld als ambtelijke diensttijd.

3. Overwegingen.

3.1 Tussen partijen geldt de CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO).

3.2 Het tweede en het derde lid van artikel 19 van de CAO luiden als volgt:

"2. De werkgever deelt de werknemer bij aangetekend schrijven mee dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken Commissie en van de termijn binnen welke beroep open staat.

3. Het beroep bedoeld in lid 1 wordt schriftelijk ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld."

3.3 Appellant heeft het beroep ingediend binnen zes weken na het schrijven van de rector van 25 augustus 2009, dienende als aanvulling op het schrijven van 25 mei 2009. Het beroepschrift voldoet derhalve aan de eis van tijdige indiening en is in zoverre ontvankelijk. De Commissie dient echter ook te oordelen, of sprake is van een voor beroep vatbaar besluit.

3.4 In artikel 19, eerste lid, van de CAO worden de voor beroep vatbare besluiten genoemd. In dit geval zijn de in artikel 19, eerste lid, onder d en i, genoemde besluiten van belang:

d. het direct of indirect onthouden van promotie;

i. en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

3.5 Artikel 19 van de CAO bevat een limitatieve opsomming van voor beroep vatbare besluiten.

Deze bepaling van de CAO steunt op artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs en is daaraan voor wat betreft de limitatieve opsomming gelijk, met uitzondering van het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder i, van de CAO.

Genoemd artikelonderdeel verklaart ook voor beroep vatbaar "en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard".

3.6 De in artikel 19 van de CAO juncto artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs opgesomde voor beroep vatbare besluiten vermelden niet een besluit inzake afwijzing van een jubileumgratificatie. Naar het oordeel van de Commissie kan ook niet worden

staande gehouden, dat met de afwijzing van deze uitkering aan appellant direct of indirect promotie is onthouden. Voorts is de Commissie geen wet of besluit bekend waarbij een besluit als hier in geding voor beroep vatbaar wordt verklaard. Het bepaalde in artikel 12.10, vijfde lid, van de CAO juncto bijlage 3a en 3b van de CAO, waarin sprake is van vaststelling van diensttijd voor jubileumgratificatie, maakt dit niet anders.

3.7 Gelet op het vorenstaande dient appellant niet-ontvankelijk te worden verklaard in het door hem ingestelde beroep.

4. Beslissing.

De Commissie verklaart appellant niet-ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep.

Aldus vastgesteld op 16 oktober 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, mr. Th. Geurts en mr. H. Pieffers, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier, voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.026 U.2009.13

Uitspraak op het beroep van

de heer A. te B. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting XXX zetelend te A. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 20 mei 2009 heeft drs **H.**, als voorzitter van het bestuur van de XXXgroep, appellant namens verweerster medegedeeld, dat zijn tijdelijk dienstverband niet verlengd wordt, zodat van rechtswege per 1 augustus 2009 een einde aan de arbeidsovereenkomst komt. Verweerster heeft appellant daarbij tevens medegedeeld dat het voornemen bestaat hem een schorsing op te leggen in het belang van de instelling op grond van artikel 9.b.6 lid 5b van de geldende CAO voor het Voortgezet Onderwijs. Appellant is daarbij in de gelegenheid gesteld om binnen drie weken zijn zienswijze ten aanzien van het voornemen kenbaar te maken. Bij schrijven van 16 juni 2009 is het definitieve besluit tot schorsing aan appellant verzonden.

1.2 Bij schrijven van 24 juli 2009, ingekomen bij de Commissie op 28 juli 2009, heeft mevrouw mr D.D. Pietersz, advocaat te Utrecht, namens appellant, beroep bij de Commissie ingesteld tegen beide besluiten. Bij brief van 7 augustus 2009 heeft zij het beroep aangevuld.

1.3. Bij schrijven van 8 september 2009 heeft verweerster een verweerschrift ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 6 oktober 2009 te 's-Gravenhage in een openbare zitting behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant, bijgestaan door mevrouw mr. D.D. Pietersz, voornoemd en verweerster bij monde van mevrouw mr. M.W.A. Scholtes, advocaat bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede van mevrouw K. , rector van het XXX College (hierna te noemen: de school).

2. Beoordeling van het geschil. (1)

2.1 Tussen partijen geldt de CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO).

2.2 De Commissie zal zich eerst buigen over de vraag of het beroepschrift tegen het eerste besluit van 20 mei 2009 tijdig is ingediend.

2.3 In artikel 19, eerste lid, van de CAO worden de voor beroep vatbare besluiten genoemd. Het tweede en het derde lid van artikel 19 van de CAO luiden als volgt:

" - 2. De werkgever deelt de werknemer bij aangetekend schrijven mee dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken Commissie en van de termijn binnen welke beroep open staat.

- 3. Het beroep bedoeld in lid 1 wordt schriftelijk ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld."

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie moet het beroepschrift worden ingediend binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld, aan appellant is meegedeeld.

Artikel 3, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement bepaalt, dat, indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, de Commissie niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege laat indien de appellant aantoont, dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

2.4 Bij brief van 20 mei 2009 is appellant door verweerster geïnformeerd over het feit dat de arbeidsovereenkomst na 1 augustus 2009 niet zal worden voortgezet. Tevens bevatte deze brief een voornemen tot schorsing. Verweerster heeft de brief aangetekend verstuurd naar het haar bekende woonadres van appellant, namelijk Spoorlaan 17 te Vreeland. Dit adres staat genoemd op de akte van benoeming van appellant en is ook door appellant op zijn loonbelastingverklaring d.d. 9 december 2008 opgegeven. Ook het definitieve besluit tot schorsing van 16 juni 2009 is naar dit adres verstuurd.

2.5 Gelet op de stukken en hetgeen hierover ter zitting naar voren is gebracht, is de Commissie tot de overtuiging gekomen dat appellant op onduidelijke wijze de school heeft geïnformeerd over zijn adreswijziging(en). Zo heeft appellant nooit een schriftelijke adreswijziging aan school gestuurd.. Bovendien heeft appellant de akte van benoeming van 16 maart 2009 ondertekend, waarop duidelijk zijn oude adres te weten Spoorlaan 17 te Vreeland vermeld stond. De Commissie is van oordeel dat verweerster dan ook niet te verwijten valt dat zij niet van het nieuwe adres van appellant op de hoogte was. De termijnoverschrijding komt naar het oordeel van de Commissie derhalve voor rekening van appellant en is niet verschoonbaar.

2.6 Het vorenstaande betekent dat appellant niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in het door hem ingestelde beroep tegen het besluit van 20 mei 2009 dat betrekking heeft op de mededeling dat zijn arbeidsovereenkomst na 1 augustus 2009 niet zal worden verlengd. Aan hetgeen hij voor het overige heeft aangevoerd komt de Commissie derhalve niet toe.

3. Beoordeling van het geschil. (2)

3.1. Met betrekking tot het beroep tegen het besluit van 16 juni 2009 inzake het opleggen van de definitieve schorsing overweegt de Commissie het volgende.

3.2. Artikel 9.a.6 lid 1 van de CAO VO bepaalt: " De werkgever kan de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer geschorst wordt, wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in de brief, waarin de schorsing wordt bevestigd."

Artikel 9.a.6 lid 2 aanhef en onder f bepaalt het volgende: "Naast het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kan de werkgever de werknemer schorsen in andere gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste drie maanden, daaronder begrepen de termijn genoemd in lid 1. Deze termijn van drie maanden kan ten hoogste een keer met drie maanden verlengd worden".

3.3 De Commissie stelt vast dat het incident van 20 april 2009 ten grondslag ligt aan de schorsing. Appellant heeft gesteld dat hij in zijn functie van TOA (technisch onderwijs assistent) suiker nodig had voor twee leerlingen die een proef aan het doen waren. In het natuurkundekabinet was een plank waar normaal gesproken slechts levensmiddelen op staan, zoals suiker, zout en anijsblokjes. Hier stond ook een potje waarin naar de beleving van appellant suiker zat. Een van de leerlingen heeft van de substantie geproefd en kreeg een vreemde reactie. Appellant heeft hem direct opgedragen zijn mond te spoelen. Appellant heeft het potje meegenomen en is op zoek gegaan naar een collega die een EHBO diploma heeft. Appellant trof in de sectiekamer de sectieleider aan en heeft de zaak aan hem gemeld. Op advies van de andere TOA's en de sectieleider heeft appellant de kwestie verder laten rusten.

3.4 De Commissie is van oordeel dat appellant als één van de TOA's verantwoordelijk is voor de uitvoering van proeven en het beheer van materialen. In zoverre kan met recht gesteld worden dat appellant op zich verwijtbaar gehandeld heeft. De vraag waar de Commissie zich vervolgens voor gesteld ziet is of het belang van de instelling er bij gebaat is om appellant, zijnde een van de TOA's te schorsen. De Commissie beantwoordt die vraag ontkennend. Naar het oordeel van de Commissie is het belang van de instelling er beter bij gediend om maatregelen te nemen die dergelijke vergissingen kunnen uitsluiten en om goede afspraken te maken met de TOA's over het beheer van de gevaarlijke stoffen. Mede in dat licht bezien is de Commissie van oordeel dat verweerster in redelijkheid niet tot het bestreden besluit van 16 juni 2009 heeft kunnen komen.

3.5 De Commissie is van mening dat het beroep van appellant voorzover gericht tegen de hem opgelegde schorsing gegrond verklaard dient te worden.

4. Beslissing

De Commissie verklaart het beroep tegen het besluit van 20 mei 2009 niet ontvankelijk en verklaart het beroep tegen het besluit van 16 juni 2009 gegrond.

Aldus vastgesteld op 6 oktober 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr.dr B.J. van der Net, mr J. Douwes en mr. R.T. Steinvooort-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

**Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs
ingesteld door Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs**

CvB.VO/HBO.2009.025-U.2009-014.

Uitspraak op het beroep van

Mevr. XXX te XXX (appellante)

tegen een besluit van

XXX Scholengroep, zetelend te XXX (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 3 juni 2009 heeft dhr. **B.**, directeur P&O van de XXX Scholengroep namens het bestuur aan appellante medegedeeld, dat zij met ingang van 01 augustus 2009 overgeplaatst wordt naar de TOP MAVO (verder locatie *A*) van "XXX Lyceum" te XXX.

1.2 Bij brief gedateerd 06 juli 2009, door de Commissie op 09 juli ontvangen, heeft de gemachtigde van appellante, mr. G.A.M. van Atteveld, tegen genoemd besluit beroep ingesteld bij de Commissie.

1.3 Op verzoek van de griffier van de Commissie heeft de gemachtigde van appellante zijn beroepschrift met 2 akten van benoeming aangevuld. Deze aanvulling is door de Commissie op 11 juli 2009 per fax ontvangen.

1.4 Verweerster heeft op 12 augustus 2009 een verweerschrift met bijlagen bij de Commissie ingediend.

1.5 Gemachtigde van appellante heeft op 14 september 2009 een reactie op het verweerschrift met bijlagen aan de Commissie doen toekomen.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 02 november 2009 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant bijgestaan door mr. G.A.M. van Atteveld, en verweerster bij monde van de heer **B.**, voornoemd.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellante.

Samengevat komt het standpunt van appellante, zoals verwoord in het beroepschrift (met bijlagen) en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Appellante heeft bezwaren tegen haar overplaatsing naar de locatie *A*. Zij stelt dat deze overplaatsing geen goed doet aan haar gezondheidssituatie hetgeen in de weg staat aan een succesvolle en volledige re-integratie.

In dit verband wijst zij ook op eerdere rapporten en brieven van Commit Arbo waarin wordt aangegeven dat het van belang is dat appellante een hoger niveau leerlingen, die zelfstandiger werken, toegewezen krijgt. Daarnaast is door Commit Arbo aangegeven dat voor appellante een eigen lokaal met een podium noodzakelijk is, gezien haar lichamelijke beperkingen. Dit podium is beschikbaar op de locatie *B* (ook genoemd: locatie *B*.)

Appellante stelt voorts dat er geen sprake is van onverenigbaarheid van karakters of een conflictsituatie tussen haarzelf en haar collega, mevrouw Van *Z*.

2.1.2 De conflictsituatie waar verweerster op doelt, is volgens appellante ontstaan door een geschil van mening dat zich eind 2003 met genoemde collega heeft voorgedaan.

Daar zijn indertijd een tweetal gesprekken over gevoerd. Verweerster heeft echter verzuimd een en ander tot een oplossing te brengen. Aangezien appellante en mevrouw Van *Z* sindsdien niet meer op dezelfde locatie werkzaam zijn, kan er volgens appellante geen sprake meer zijn van een conflict. Appellante geeft aan geen moeite te hebben om met mevrouw Van *Z* samen te werken.

Volgens appellante kan verweerster zich niet beroepen op onverenigbaarheid van karakters tussen haar (appellante) en mevrouw Van *Z*, daar verweerster zich niet heeft gedragen zoals het een goed werkgever betaamt. Verweerster heeft immers nagelaten ervoor te zorgen dat in onderling overleg goede afspraken worden gemaakt tussen docenten, van wie mag worden verwacht dat zij zich professioneel gedragen.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Op 29 mei 2009 is appellante door verweerster tijdens een gesprek geïnformeerd over het bestuursvoornemen appellante per 1 augustus 2009 te laten re-integreren en over te plaatsen naar de locatie *A*. Appellante was het hier niet mee eens, echter de tegenargumenten van appellante hebben verweerster geen aanleiding gegeven om af te zien van het uitvoeren van het voornemen, zodat verweerster het bestreden besluit op 3 juni 2009 heeft genomen.

De toelichting op dit besluit, zoals deze naar voren komt uit de stukken alsmede uit het verhandelde ter zitting, komt op het volgende neer.

2.2.2 Verweerster heeft tot de onvrijwillige overplaatsing van appellante besloten daar haar re-integratie op locatie *A* succesvoller kan verlopen.

Sinds 2002 heeft appellante een ernstig arbeidsconflict met haar collega Van *Z* en ondanks de pogingen van de schoolleiding om tot een werkbare situatie te komen, is dit niet gelukt. Appellante herkent en erkent deze samenwerkingsproblemen niet. Er ontstonden echter bij de collega in kwestie door deze samenwerkingsproblemen psychische spanningen waardoor zij veelvuldig langdurig is uitgevallen.

2.2.3 In het cursusjaar 2008-2009 heeft het bestuur met deze collega een succesvol re-integratietraject afgesloten, waardoor ze per 1 augustus 2009 volledig arbeidsgeschikt is verklaard. De collega van appellante is op ATbasis te werk gesteld op locatie *A* om daar in alle rust en zonder druk van de organisatie te werken aan haar herstel.

2.2.4 Appellante is sinds 28 oktober 2008 volledig arbeidsongeschikt. Volgens de prognose van de bedrijfsarts was volledig herstel na de zomervakantie van 2009 nog niet aan de orde. Verweerster is van mening, gezien de succesvolle re-integratie van de collega van appellante, dat appellante het best kan integreren op locatie *A*.

2.2.5 Verweerster is ervan overtuigd dat de re-integratie en overplaatsing van appellante succesvol kan verlopen omdat de locatie minder leerlingen huisvest en overzichtelijker is. Tevens is de locatie uitgerust met een vast podium dat uitstekend geschikt is voor de fysieke beperkingen van appellante.

2.2.6 Verweerster meent dat door de overplaatsing van appellante de kwaliteit van het onderwijs gewaarborgd wordt, daar de ontstane vervangingsvacature door de afwezigheid van appellante nu structureel opgevuld kan gaan worden door de volledig herstelde collega van appellante.

2.2.7 Verweerster is van mening dat zij de belangen van appellante en haar collega en de kwaliteit van het onderwijs op zeer zorgvuldige wijze heeft gewogen en derhalve in redelijkheid tot deze onvrijwillige overplaatsing heeft kunnen besluiten.

3. De toepasselijke voorschriften.

Ingevolge artikel 19, eerste lid, aanhef en onder g, van de toepasselijke CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO) kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende:

g. de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten.

Artikel 17.2 , eerste lid, van de CAO bepaalt, dat overplaatsing van de werknemer in principe geschiedt met instemming van de werknemer.

Ingevolge artikel 17.2, tweede lid, van de CAO is onvrijwillige overplaatsing van de werknemer van de ene naar een andere instelling of instellingen van de werkgever – voor zover hier van belang -- alleen mogelijk:

b. in geval van een conflictsituatie, waarbij om weer tot een werkbare situatie te komen een of meer bij het conflict betrokken werknemers op een andere instelling worden geplaatst;

f. om een personele wisseling mogelijk te maken in de gevallen als bedoeld onder b (c, d en e).

In het derde lid van artikel 17.2 van de CAO wordt – voorzover hier van belang – het volgende bepaald: "De werkgever die het voornemen heeft om een werknemer over te plaatsen, treedt in overleg met de werknemer om te bezien onder welke condities de overplaatsing zal geschieden. (.....) Indien geen overeenstemming wordt bereikt en de werkgever desalniettemin tot een onvrijwillige overplaatsing besluit, geeft deze bij zijn besluit aan op welke wijze hij de belangen van de werknemer en de belangen van de organisatie tegen elkaar heeft afgewogen."

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Appellante is sinds 1 augustus 1998 in vaste dienst van de Stichting Christelijk Voortgezet Onderwijs te Alphen aan den Rijn – rechtsvoorganger van verweerster -- in de functie van leraar aan het van verweerster uitgaande Groene Hart Lyceum.

4.2. De Commissie is op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat er, in tegenstelling tot wat appellante aangeeft, sprake is van een conflictsituatie tussen appellante en haar collega Van *Z* op grond waarvan verweerster uiteindelijk tot overplaatsing van appellante heeft kunnen besluiten. Daartoe wordt overwogen dat aannemelijk is geworden dat de collega van appellante psychische problemen heeft ondervonden van het handelen van appellante in de uitoefening van haar functie en dat verweerster de situatie de afgelopen jaren in de hand heeft kunnen houden door appellante en haar collega niet op één locatie te laten samenwerken.

4.3 Vast staat dat de ontstane vervangingsvacature per 1 augustus 2009 structureel ingevuld kan worden door de inmiddels volledig herstelde collega van appellante. De Commissie volgt verweerster in haar argument dat de kwaliteit van het onderwijs hierdoor wordt gewaarborgd en dat er zo rust ontstaat op locatie *B*.

4.4 De stelling van appellante, dat de leslocatie *A* wegens de lichamelijke beperkingen niet even geschikt kan zijn als locatie *B* treft naar het oordeel van de Commissie geen doel, aangezien verweerster ter zitting onweersproken heeft gesteld, dat het podium van locatie *B* zonder bezwaar kan worden verplaatst naar locatie *A*.

4.5. De Commissie is van oordeel dat op de voet van het bepaalde in artikel 17.2 van de CAO, zoals hiervoor geciteerd, een deugdelijke belangenafweging heeft plaatsgevonden. Verweerster heeft zowel de belangen van elk van de twee werkneemsters, als het belang van de kwaliteit van het onderwijs tegen elkaar afgewogen. Uit het bestreden besluit blijkt, dat verweerster voldoende oog heeft gehad voor de individuele belangen van appellante, waaronder de aanpassingen die op locatie *A* zullen worden gedaan vanwege de lichamelijke beperkingen van appellante. Gezien voormelde omstandigheden heeft verweerster echter in redelijkheid het algemeen belang van de school zwaarder kunnen laten wegen dan het individuele belang van appellante.

4.6 Aangezien ook overigens niet is gebleken dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie verworpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 2 november 2009 te 's Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg , voorzitter, mr. T. Elzenga, dhr. G. Deys en mr. S.K. Welbedacht leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, secretaris, en getekend door de voorzitter en secretaris, voornoemd.

